

200

വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്ഷോഭണവും

അതിന്റെ പിന്നിലെ

ശക്തികളും

കോൺഗ്രസ്സ് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ തിരിച്ചററി
വിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നമോ ?

ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി

വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്ഷോഭണവും
അതിന്റെ പിന്നിലെ ശക്തികളും.

കാബ്രൂസ് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ തിരികുറി
വിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നമോ?

SR. 200.

ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി

പ്രഭാതം ബുക്ക് ഹൗസ്

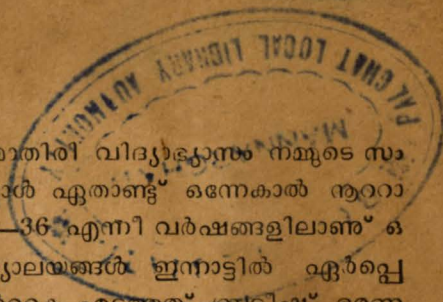
ജൂൺ 1959

പ്രസാധകർ :

പ്രഭാതം പ്രിന്റിംഗ് ആൻഡ് പബ്ളിഷിംഗ് കമ്പനി
പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്

വില : 35 ന. പ.

അച്ചടി യൂണിയൻ പ്രസ്സ് തിരുവനന്തപുരം.

ഇന്നു നിലവിലുള്ളമാതിരി വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ സാ
സ്ഥാനത്താരംഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണ് എന്നുകാൽ നൂറാ
ണ്ടായിരിക്കുന്നു. 1834—36 എന്നീ വർഷങ്ങളിലാണ് ഒ
ന്നാമതായി പൊതു വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇന്നാട്ടിൽ ഏർപ്പെ
ടുത്തിയത്. അതിനു മുൻകൈ എടുത്തത് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണ
മേധാവികളും അവരോടൊത്തുനിന്നു കൊച്ചിയിൽനിന്നും
കൂർ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ തണലിൽ
ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ വന്ന മിഷണറിമാരുമാണ്. അ
ക്കാലത്ത് വിദ്യാഭ്യാസംപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുതരവാദ
പ്പെടേണ്ടത് ഗവർണ്മെന്റാണെന്നുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായിര
ന്നില്ല. നിയമസമാധാനങ്ങൾ പാലിക്കലും മറ്റുമാണ് അ
ന്നൊക്കെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കടമയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന
ത്. തന്നിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസാദികാര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും ഗ
വർണ്മെന്റിനു പുറത്തു നിന്നിരുന്ന വ്യക്തികളും സ്ഥാപന
ങ്ങളുമാണ് ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിയിരുന്നത്. അക്കാതിരി
പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്ന് വേണ്ടത്ര സഹാ
യ സഹകരണങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. മാതൃകയായി ചുരുക്കം
ചില വിദ്യാലയങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്ന് നേരിട്ടു നട
ത്താതിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ
പരിപാടിയിൽ ഏതേതുവിഷയങ്ങൾ ഏതേതുതരത്തിൽ പ
ഠിപ്പിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയത് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണ
മേധാവികളാണ്. അതിലേയ്ക്ക് അവർക്കു വഴികാട്ടിയതോ,
അന്നവർക്ക് രാജ്യഭരണത്തിന്റെ മേഖലയിൽ നേരിടേണ്ടി
വന്ന ആവശ്യങ്ങൾതന്നെ. ഭരണമേധാവികൾ നിർദ്ദേശി
ച്ച പാഠപദ്ധതികളുള്ളിൽ ഏറ്റക്കുറെ ഒതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ട്
മിഷണറിമാർ തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള പ
രിപാടിയും ആസൂത്രണം ചെയ്തു. ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയിര

ന്ന ആന്തരോദ്ദേശങ്ങളെ അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോ അതിലൂടെ കറെ പുതിയ കാര്യങ്ങളും പഠിച്ചു പഠിക്കു പാണ്ഡിത്യം ഉദ്യോഗം കിട്ടുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു പരിശോധനയ്ക്ക് ഒരുമ്പെട്ടില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നു.

പഴയകോഡ്

ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പുതിയതരത്തിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാരും അദ്ധ്യേതാക്കളും ധാരാളമായി. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാപകയോഗ്യതകൾക്കും പരീക്ഷകൾക്കുമെല്ലാം ഏതാണ്ടാതെ സാധാരണീകരണം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുവന്നു. ആരാണ് ഇതു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്? അന്നത്തെ ഗവർണ്മെന്റുകൾക്കു ഏതെങ്കിലും മറ്റൊരു മലയാളിയായിരുന്നു. മദിരാശിയിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും അന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഗവർണ്മെന്റുകൾ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിജപ്പെടുത്താൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. പ്രൈമറി—സെക്കൻററി നിലവാരങ്ങളിൽ ഇത്രയും കൊല്ലത്തെ പഠിപ്പിച്ച്, പഠിക്കേണ്ടതു് ഇന്നു നിലവിലുള്ള വിഷയങ്ങൾ, പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകൾ ഇന്നിന്നിവ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അവയെല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നു അക്കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ കോഡ്. സ്കൂൾ നടത്തിപ്പിലേക്കു് ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നു നൽകേണ്ട ധനസഹായത്തെക്കുറിച്ചും ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ആ ചട്ടങ്ങൾ മുന്നവിധത്തിലായിരുന്നു എന്നൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുവന്ന ഈ ക്രമവ്യവസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഫലമായി വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആശാസ്യമായൊരു തീരുമാനം

ഉണ്ടായെന്നു പറയാം. നടത്തുന്ന ഏജൻസിക്ൾ ഏതെല്ലാമായാലും വേണ്ടില്ല, എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളും ഒരേസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവ ആയിരിക്കണമെന്നതാണ് ആ തീരുമാനം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെച്ചൊല്ലി വിഭാഗീയതപം പാടില്ല എന്നതും. ഇതു പറയുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു മിഷണറിമാർ ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും നടന്നിരുന്നില്ല എന്നതാണു കേൾക്കേണ്ടതില്ല. അംഗീകൃതപാഠപദ്ധതികൾക്ക് വിഷ്ണു നേരിട്ടവിധത്തെ ബൈബിളും മറ്റും പഠിപ്പിക്കാൻ അവർ മനസ്സിരുത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഇപ്പോഴും സ്കൂൾസമയത്തിനു മുമ്പോ പിമ്പോ അതാതു സമുദായങ്ങളുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് മതപാഠങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താം എന്നു ഗവണ്മെന്റു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതു്, പ്രാരംഭദശയിൽ മിഷണറിമാർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന പരിപാടിയിലെ വ്യതിയാനമാണിതെന്നു്.

പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളും സ്റ്റേറ്റ് സ്കൂളും

കാലം കരേക്കുടിച്ചെന്നപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ന്യായമായതോതിൽ പ്രതിമാസം ശമ്പളം കൊടുക്കണമെന്ന പ്രശ്നം പൂർവാധികം ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്നു. അതിനുമുമ്പ് ഗ്രേഡോ സ്റ്റേഡിയലോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക്. ഗവണ്മെന്റുസ്കൂളുകളിൽ ഗ്രേഡുകൾ നിജപ്പെടുത്തിക്കണ്ടപ്പോൾ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിലും അതുപോലെ വേണ്ടതല്ലയോ എന്നുള്ള ചോദ്യം പൊന്നിവിന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നു പിരിച്ചിരുന്ന ഫീസുകൊണ്ടു മാത്രം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ന്യായമായതോതിൽ ശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. പ്രൈമറി നിലവാരത്തിൽ ഫീസുപിരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു വന്നതോടെ അ

നൊരുങ്ങുന്ന ദശയിലേക്കാണ് പിന്നെ നാം നീങ്ങുന്നത്. സംഘടനാപ്രവണത ആദ്യമാദ്യം കാണായത് മലബാർ കൊച്ചിപ്രദേശങ്ങളിലാണ്. മലബാറിൽ വാർഷിക മൊത്തഗ്രാൻറിന്റെ കീഴിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ മിക്കവാറും അരക്ഷിതരായിരുന്നതിനാൽ സംഘടിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവിടെ ഓജസ്സും ആവേശവും വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അധികൃതന്മാർതന്നെ ഒട്ടൊക്കെ അദ്ധ്യാപകപക്ഷത്തായിരുന്നു. മാത്രമല്ല അവിടത്തെ ഒരു മുൻ ടയറക്ടർ അദ്ധ്യാപകരുടെ സംഘടിതപ്രവർത്തനങ്ങളെ വ്യക്തമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുപോരുകയുണ്ടായി. സുസ്തരണിയനായ അദ്ദേഹം [ഡാക്ടർ ജാൺമത്തായിയുടെ പരീതനായ സഹോദരൻ ശ്രീ. സി. മത്തായി] തന്റെ സെന്ററിൽ അനേകായിരം ഉറപ്പിക അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഫണ്ടായി നീക്കിവെച്ചു എന്ന വസ്തുത മറന്നുകൂടാ. സമരപാരമ്പര്യം താരതമ്യേന കുറവായിരുന്നു എന്നിരുന്നാലും കൊച്ചിയിലെ അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനം അദ്ധ്യാപകരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനും മാനേജരന്മാരുടെ വെട്ടിപ്പിടുത്തങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഒട്ടൊക്കെ വേർപെടുത്തിയെടുത്തു രക്ഷിക്കുവാനും വളരെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്പകാലംകൂടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടാണെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തും ഉണ്ടായി, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കിടയിൽ സംഘടനാബോധം.

ശബളസ്കെയിലിന്റെ പിന്നിലുള്ള ചരിത്രം

ഗ്രാൻറിൻഫെയിഡു സിസ്റ്റത്തിൽത്തന്നെ പല പതനങ്ങളുമുണ്ട്. മലബാറിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെ കരകാലത്തെ സമരത്തിനുശേഷം മാസാന്തശബളഗ്രാൻറ് ഏർപ്പെട്ടു. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ആ രീതി അതിനുമുമ്പുതന്നെ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതാണല്ലോ. അതിൽത്തന്നെ കുറഞ്ഞൊരന്തരം

നിലനിന്നിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ, സക്കാർ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും നാൻ-സക്കാർ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഒരേഗ്രേഡിൽത്തന്നെ ശമ്പളം കൊടുക്കണം എന്നുള്ള തത്വം വളരെക്കാലത്തന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് നിശ്ചിതശമ്പളത്തിൽ ഓരോ ഉറപ്പികയുടേയും ഇത്രശതമാനമേ ഗവർണ്ണർറിൽനിന്നു കൊടുക്കൂ എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ആ ശതമാനംതന്നെ ഉറപ്പികക്ക് എട്ടണ പത്തണ, പന്ത്രണ്ടണ, പതിന്നാലണ എന്നിങ്ങനെ കയറിക്കയറിപ്പോയി. ബാക്കിവന്ന സംഖ്യ മാനേജർക്കയ്ക്കാൽ കൊടുക്കണം എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. യഥാർത്ഥത്തിൽ മിക്ക മാനേജർമാർക്കും ആ കുറവു നികത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നില്ല. പലരും ഗ്രാന്റിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു വീതം പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തു് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് മറ്റൊരു സ്കൂളിൽ നിശ്ചയിച്ചു് അതുമുഴുവൻ ഗ്രാൻറായിക്കൊടുക്കാനാണു് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നതു്. ആ സ്കൂളിൽ വളരെവളരെ മോശമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അതിൽനിന്നു വീതം പററിയിരുന്ന മാനേജറന്മാർ കുറവായിരുന്നില്ല. തിരുകൊച്ചി സംയോജനത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തെ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളസ്കൂളിൽ കൊച്ചിയിലേതിനോടു് പൊരുത്തപ്പെടുത്തുവാൻ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവർണ്ണർമാർ നടപടിയെടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും സർക്കാർ സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരോടൊപ്പമെത്തുവാൻ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് പൊതുവേ നിശ്ചയിച്ച ശമ്പളസ്കൂളിൽ അവരുടെ പരീക്ഷായോഗ്യതകളോടുകൂടി സക്കാരിന്റെ കീഴിൽ ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പളസ്കൂളിലിൽനിന്നു് വളരെ താണുകിടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം അദ്ധ്യാപകർക്കിടയിൽ വല്ലാത്ത അസംതൃപ്തി വരുത്തി വെച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല അവരെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ സമരോന്മുഖ

രാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. കേരളരൂപീകരണത്തിനുമുമ്പ് മലബാറിലും അദ്ധ്യാപകർ സമരങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ മറൊരുപ്രശ്നം പൊന്തിവരുകയുണ്ടായി. പൊതുമേഖലയിലായാലും സ്വകാര്യമേഖലയിലായാലും എസ്സ് എസ്സ്. എൽ. സി. യും, ടി. ടി. സി. യും പാസ്സായിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് മിക്കവാറും അതേപരീക്ഷായോഗ്യതയോടു കൂടിയ ലോവർഡിവിഷൻ ക്ലാസ്സുകളുടെ ശമ്പളഗ്രേഡ് കിട്ടേണ്ടതാണെന്ന് തുടർച്ചയായി വാദിക്കപ്പെട്ടു. പൊതുശമ്പള പരിഷ്കാരത്തിനു തുനിഞ്ഞ ഓരോ ഗവൺമെന്റിനോടും അദ്ധ്യാപകസംഘടനകൾ അതിനെച്ചൊല്ലി നിവേദനം നടത്തിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കെ. പി. സി. സി. പ്രസിഡൻറായ ശ്രീ. ആർ. ശങ്കറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശ്രീമാൻ പനമ്പള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ സംഘടിപ്പിച്ച പേക്കമ്മീഷൻപോലും അദ്ധ്യാപകവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രസ്തുത അവകാശവാദം അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ലോവർഡിവിഷൻ ക്ലാസ്സുകൾക്ക് 40-120 രൂപസ്റ്റേയിൽ ശുപാർശചെയ്ത ആ കമ്മീഷൻ പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശുപാർശചെയ്തത് 35-100 രൂപസ്റ്റേയിലാണ്. അതുപോലും കാൺഗ്രസ്സ് ഗവർണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചില്ല. ആ ശമ്പളപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഫലമായി പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കിട്ടിയത് 35-80 സ്റ്റേയിലാണ്. അഡ്വൈസ് ഓർഡർ വന്നിട്ടും കേരളസംസ്ഥാനം രൂപീകൃതമായിട്ടും ഈ വ്യത്യാസം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടില്ല. പക്ഷെ ശ്രീ. പി. എസ്സ്. റാവു അദ്ധ്യാപകർക്ക് അനുകൂലമായി ചിലതു ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മലബാറിൽ പല പതനങ്ങളിലായിരിക്കിട്ടെന്നിരുന്ന പ്രൈമറിസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഒന്നടങ്കം 35-80 സ്റ്റേയിൽ കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല പ്രൈവററുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് നിശ്ചയിച്ച ശമ്പളത്തിൽ ഉറപ്പികൾ 14 ണ വീതം ഗ്രാൻറ് എ

ന്ന സംബ്രദായം ഭേദപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിക്കുക 16 ന്നയും ഗ്രാന്റായി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെകാലത്തു് ഉത്തരവായി. ഈ രണ്ടുത്തരവുകളും പ്രൈമറിസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനൗപാധമായിവേണം കണക്കാക്കുവാൻ.

മാനേജരന്മാരുടെ വെട്ടിപ്പിടുത്തം

ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളൊക്കെ ഏർപ്പെട്ടു എന്നിരുന്നാലും സർക്കാരിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറുസംഖ്യ മാനേജരുടെ കയ്യിലൂടെപോയി അദ്ധ്യാപകരുടെപക്കൽ എത്തിയിരുന്നതു് ചിലചില വെട്ടിക്കുറവുകൾക്കുശേഷം മാത്രമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപക സംഘടനകൾ എത്രയോനാളായി മാനേജരന്മാരുടെ വെട്ടിക്കുറവുകൾക്കെതിരായി ശബ്ദമുയർത്തിയിട്ടും പഴയ നടപടിക്ക് പറയത്തക്ക മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. മലബാറിൽ രാജാജിയുടെ രണ്ടാം മന്ത്രിസഭാകാലത്തു് പ്രൈവറ്റ് എലിമൻററിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളമായി ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നു കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന സംഖ്യ മുഴുവൻ നേരിട്ടു മണിയാർഡറായോ ചെക്കായോ മാസത്തോറും അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സംബ്രദായം കൈക്കൊള്ളുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. പി. എസ്സ്. റാവു ഗ്രാൻറിന്റെ ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ശമ്പളസ്കെയിൽ 35-80 ആയിഏകീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾപോലും രാജാജിയുടെ പദ്ധതി സംസ്ഥാനത്തൊട്ടാകെ നടപ്പാക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. പഴയ ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് സിസ്റ്റം നിലനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ശമ്പളസ്കെയിൽ എങ്ങനെ പരിഷ്കരിച്ചാലുംശരി, പ്രൈവററുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ അവശത നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് സിസ്റ്റമനുസരിച്ചു് ശമ്പളഗ്രാൻറിനുള്ള ബിൽ ഗവർണ്മെൻറിലേയ്ക്കു് അയക്കേണ്ടതു് മാനേജരാണ്. ആ ബിൽ ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ബിൽ ആ

യിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ബില്ലിൻപടി പണം ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നത്, മാനേജർ മുൻകൂട്ടി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നു സങ്കല്പിക്കുന്ന ശമ്പളംവകയിലേയ്ക്കാണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ മാനേജരന്മാർ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നത് ഗ്രാൻറ്ബിൽ ക്യാഷ്ചെയ്തതിനു ശേഷം മാത്രമായിരുന്നു. കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തിൽ വെട്ടിക്കുറവുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ, അദ്ധ്യാപകന് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ മുമ്പിൽ പരാതിപ്പെടാൻ തരമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗ്രാൻറ്ബിൽ പാസാക്കിക്കൊടുക്കുന്നസമയത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ധാരണ അദ്ധ്യാപകശമ്പളം വിതരണംചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാണ്. ഗതികെട്ടാൽ കോടതിയിൽ പോകാമോ, അതിനും വാസ്തവത്തിൽ സാധ്യതയില്ല. അവിടേയും റിക്കാർഡനുസരിച്ച് അദ്ധ്യാപകനു ശമ്പളം നൽകിയതായിട്ടാണു കാണുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുൻകൂറായി 'അക്വിറ്റൻസ്' (ശമ്പളംകിട്ടി ബോധിച്ചു) എന്ന് ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കും അദ്ധ്യാപകൻ. അങ്ങിനെ സ്റ്റാഫിന്റെ മുഴുവൻ അഡ്വാൻസ് അക്വിറ്റൻസ് കൈവശപ്പെടുത്തി, അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് മാനേജരന്മാർ ഗ്രാൻറ്ബിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്ക് അയക്കാറുള്ളത്. ഈ പരാധീനത അവസാനിക്കണമെങ്കിൽ നേരിട്ട ശമ്പളം കൊടുക്കുന്ന പരിപാടി നടപ്പാവണം. അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് വേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്ന എല്ലാവരുംതന്നെ ഈ സാഗതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നാരംഭിച്ച പ്രക്ഷോഭം

ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് സിസ്റ്റത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള ഈ വളർച്ചക്കിടയിൽ സെക്കൻററിസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇടക്കാലത്ത് തിരു-കൊച്ചിപ്രദേശത്തേയ്ക്കു

മാത്രമായി പ്രത്യേകിച്ചൊരു പദ്ധതി നടപ്പാക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ചരിത്രവും വിശദമായി അറിയേണ്ടതുണ്ട്. ലോ വർ പ്രൈമറി നിലവാരത്തിൽ മാത്രമാണ് ഫീസ് പിരിവ് പണ്ടേമുതൽ വേണ്ടെന്നുവെച്ചിരുന്നത്. സെക്കന്ററി ക്ലാസ്സുകളിൽ ഫീസ് പിരിച്ചിരുന്നു. സെക്കന്ററി വിഭാഗത്തിൽ ഇന്നത്തെ അപ്പർ പ്രൈമറി സെക്ഷനോ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിരിക്കേണ്ടതാണ്. കൊച്ചിഭാഗത്ത് പ്രൈവറ്റ് സെക്കന്ററിക്കുള്ളകളിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ഉറപ്പികൾ ഇത്ര അണ എന്നു കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഗ്രാന്റ്-ഇൻ-എയിഡ് മുറയ്ക്ക് നൽകിപ്പോന്നിരുന്നു. ഗ്രാഡ് പോറദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളസ്കെയിൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതായിരുന്നില്ല തിരുവിതാംകൂർ വിഭാഗത്തെ പ്രൈവറ്റ് സെക്കന്ററിക്കുള്ളകളിലെ സ്ഥിതി. ഫീസ് പിരിച്ച് മാനേജറന്മാർ താന്താങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടാപോലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു, തിരുവിതാംകൂർ വിഭാഗത്ത്. ശമ്പളസ്കെയിലാണെങ്കിൽ നിജപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലതാനും. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഇപ്രകാരം വ്യത്യസ്തമായ നടപടികൾ നിലവിലിരുന്നതിന്റെ പിമ്പിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന വലിയൊരു സത്യമുണ്ട്. അതാണ് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർഭാഗത്തുനിന്നു പൊന്തിയിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭങ്ങളെല്ലാറ്റിന്റേയും നാരായവേരെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഫീസ് പിരിവുള്ള സെക്കന്ററി ക്ലാസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ചതെന്നും ശമ്പളസ്കെയിലും ഗ്രാന്റ്-ഇൻ-എയിഡും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ, കൊച്ചിഭാഗത്ത് ഫീസ് പിരിവ് മാനേജർ തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്ന ഒരുതരം ആദായമാണെന്നുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫീസ് പിരിവിനെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും ആധിനിമ്യ വിധേയമാക്കേണ്ട രീതിയിൽ വ്യക്തമായി കണക്കു വെക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപകശമ്പളത്തിലേക്കും മറ്റുള്ള സ്കൂൾ ചെലവുകളിലേക്കുമായി വകയിരുത്താൻ സർക്കാർ അനുവാദത്തോടുകൂടി പിരിച്ചിരുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ് ഫീസിനെ കണക്കാക്കിപ്പോന്നിരുന്നത്. അതിൽ കയ്യിട്ടുവാതവാൻ മാനേജർക്ക് അധികാരമില്ലെന്നായിരുന്നു വയ്പ്. ലൈബ്രറി, കണ്ടിജൻസി, തൊട്ടുള്ള ഇനങ്ങളിലേക്ക് കുറഞ്ഞൊരുസാഖ്യ നീക്കിവക്കുമായിരുന്നതിൽ ചെയ്യുമായിരുന്ന ചിലറ്റു വെട്ടിപ്പൊഴിച്ചാൽ മറ്റൊന്നിനും സാദ്ധ്യതയില്ലായിരുന്നു എന്നു ചുരുക്കം. കൂടുതൽ സംഖ്യയ്ക്ക് ഒപ്പിട്ടുവാങ്ങി അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഏറെക്കുറെ വഞ്ചിക്കുന്ന നടപടിയും ഒട്ടൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്ത് ഫീസ് പീരിയഡ് മാനേജർക്ക് ഇഷ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന സമ്പാദ്യമായിട്ടാണ് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിനത്ര വ്യക്തമായ കണക്കൊന്നും ഹാജരാക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ശമ്പളസ്കെയിലിന്റേലാണെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് കർമ്മമായ നിയന്ത്രണമൊന്നുമില്ലായിരുന്നുതാനും. തിരുകൊച്ചി സായോജനാനന്തരം ഈ അരക്ഷിതാവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള മുറവിളി അടിക്കടി ശക്തിപ്പെട്ടുവന്നു. ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സംയുക്ത മന്ത്രിസഭയിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. പനമ്പള്ളി ഗോവിന്ദമേനോന്റെ പക്കൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രൈവറ്റ് സെക്കൻററിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകസംഘടനയുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാർ അവശതാപരിഹാരത്തിന് പലതവണ നിവേദനം നടത്തുകയുണ്ടായി. താമസിയാതെ തിരുവിതാംകൂർ പ്രൈവറ്റ് സെക്കൻററിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഒരു പണിമുടക്കിലേക്ക് നിങ്ങളെയും ചെയ്തു.

പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീമിന്റെ ജാതകദോഷം

ആ സന്ധിയിൽ കാൺഗ്രസ്സ് പാർലമെന്ററി പാർട്ടി അംഗങ്ങളായിരുന്ന ഞങ്ങൾ ഏതാനുംപേർ ഇടപെട്ട് ഒത്തു

തീർപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി
 പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീം എന്നൊരു പദ്ധതി രൂപമെടുക്കുക
 യും ചെയ്തു. ആ സ്കീം ആദ്യമേ ആസൂത്രണം ചെയ്തിരുന്ന
 രീതിയിലല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ നടപ്പായത്. നിയമസഭാഹാ
 ലിൽവെച്ചു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ത്രികക്ഷിസമ്മേളനത്തിൽ അവ
 തരിപ്പിച്ചു എല്ലാകക്ഷികളും ചർച്ചചെയ്ത് അംഗീകരിച്ച
 നക്കലിൽ അദ്ധ്യാപകലിസ്റ്റും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെ
 ള്ലാം പിന്നീട് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഒട്ടാകെയുള്ള ഫിസ്സി
 റിവിൽ എൺപതുശതമാനം, മാനേജരന്മാർ അദ്ധ്യാപകശമ്പ
 ളത്തിലേയ്ക്കായി ട്രഷറിയിലടക്കുകയും ഇരുപതുശതമാനം സ്കൂൾ
 ചിലവുകൾക്കായി അവർ കൈവശാവസ്ഥകൾ ചെയ്യുക എ
 ന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീം
 പടുത്തുയർത്തിയത്. ഗ്രാഡുവോറും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും മ
 റും ശമ്പളസ്കെയിലുകളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സർവി
 സ്വ്യവസ്ഥകളും മറ്റും ആ പദ്ധതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളി
 ച്ചിരുന്നു. ത്രികക്ഷിസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് അംഗീകരിച്ച വ്യ
 വസ്ഥകളിൽ മാനേജരന്മാരുടെ അതേവരെയുണ്ടായിരുന്ന പ
 രമാധികാരത്തിന്മേൽ കൈവസ്തുനവയായി തോന്നിയ എല്ലാ
 ററിനമെതിരായി തിരു-കൊച്ചിയിലെ കത്തോലിക്കാ മാനേ
 ജരന്മാർ, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ കത്തോ
 ലിക്കാ മാനേജരന്മാർ, കൂട്ടായി ശബ്ദമുയർത്തുകയും ഏറാക്കറെ
 പ്രക്ഷോഭം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ. പനമ്പള്ളി
 ത്രികക്ഷിസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് പാസ്സാക്കിയെടുത്ത പദ്ധതി
 തുടക്കത്തിൽ കാൺഗ്രസ്സ് പാർലമെന്ററിപാർട്ടിയും മന്ത്രിസ
 ഭയും അംഗീകരിച്ചു എന്നിരുന്നാലും, മെത്രാന്മാരുടേയും മെ
 ത്രാപ്പോലീത്താന്മാരുടേയും മറ്റും ആശീർവാദത്തോടുകൂടി പ്ര
 ക്ഷോഭം ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ, മന്ത്രിസഭയ്ക്കുള്ളിലും പാർല
 മെന്ററിപാർട്ടിക്കകത്തും അഭിപ്രായസാമ്യം ഉണ്ടാവുക
 യും പദ്ധതിയുടെ കാരലായ പലഭാഗങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കേ

ണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുക് അനുസ്മരണീയമാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാരുമായി ഉന്നതനിലവാരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ബംഗാളിയായ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ നേതാവ് ഇവിടെവന്ന് ഒരു തീപ്പിന് ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പദ്ധതിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയത്. എന്നിട്ടും വളരെ താമസിയാതെ ആ മന്ത്രിസഭക്ക് രാജിവയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനുശേഷം അധികാരത്തിൽവന്ന മന്ത്രിസഭകളിൽ ഉത്തമകത്തോലിക്കരായ ശ്രീ. എൽ. എം. പൈലിയും, ശ്രീ. ഏ. ജെ. ജാണും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിമാരാകുകയും പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീം കത്തോലിക്കാമാനേജരന്മാരുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് പാടെ പൊളിച്ചെഴുതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു 1955 ൽ മന്ത്രിസഭാനേതാവായിരുന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ വീണ്ടും അവസരം ലഭിച്ചപ്പോൾ ശ്രീ. പനമ്പള്ളിഗോവിന്ദമേനവൻ താൻ വരുത്തിപ്പിച്ച ഒട്ടവിൽ ജാതകദോഷം പററിക്കിടന്ന പദ്ധതിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ഏറെക്കുറെ താൻ ആദ്യമേ വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്ന നിയന്ത്രണോപാധികളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ബിൽതന്നെ തയ്യാറാക്കാൻ ഒരുപെടുകയും ചെയ്തു. ആ പരിശ്രമത്തിന് ഒരു നിയമത്തിന്റെ രൂപം പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായമായേക്കാവുന്ന കരുത്തും പരിതഃസ്ഥിതിയും അന്നത്തെ ഭരണത്തിനില്ലാതെപോയതിനാൽ പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീമിന് അതിലടങ്ങിയ അദ്ധ്യാപക പരിരക്ഷകൾക്കുപോലും നിയമപ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കാതെ വെറും ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ആർഡറായി കിടക്കേണ്ടിവന്നു.

കമ്മ്യൂ: സർക്കാരിനെ നേരിട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ

കേരളസംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തിനുശേഷം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് ഭരണം

കൈയ്യേററപ്പോൾ മേൽ വിവരിച്ച ചരിത്രത്തിൽനിന്നു പൊതിവന്നവയും അവശ്യം പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടവയുമായി കാണായ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് :

ഒന്നാം:—സക്കാർ മേഖലയിലും പ്രൈവാറ്റ് മേഖലയിലും ഉള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ശമ്പളംതൊട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മിക്കവാറും തുല്യരാക്കിത്തീർക്കുക.

രണ്ടാം:—അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളസ്തൈയിൽ അവരോളം പരീക്ഷായോഗ്യതയുള്ള മറ്റു സക്കാർ ജീവനക്കാരുടേതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക.

മൂന്നാം:—അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളെത്തന്നെ ഏകീകരിച്ച് പൊതുവേ വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും വിശേഷിച്ച് അദ്ധ്യാപകന്മാരേയും സാമ്പന്ധിക്കുന്ന നാനാപ്രശ്നങ്ങൾ സമത്വമായി കൈകാര്യംചെയ്യുക.

നാലാം:—മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും വ്യത്യസ്തരീതികളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് സിസ്റ്റം ആപാദിച്ചുപരിശോധിച്ച് അദ്ധ്യാപകർക്കും മാനേജർമാർക്കും ന്യായമായ എല്ലാ പരിരക്ഷകളും നേടിക്കൊടുക്കത്തക്കവിധം പുതിയഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ സാവിധാനംചെയ്യുകയും അതിലുൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാറ്റിനും നിയമപ്രാബല്യം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.

പൊതുമേഖലയും സ്വകാര്യമേഖലയും

ഇതിൽ ആദ്യത്തേത് പൊതുമേഖലയിലും സ്വകാര്യമേഖലയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കു കഴിയുന്നിടത്തോളം തുല്യത വരുത്തിവയ്ക്കുക എന്നതാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ ഗവർണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽവന്ന് അധികം താമസിയാതെതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുകയു

ഞായി. പ്രൈമറി-സെക്കൻററി നിലവാരങ്ങളിൽ ഇരുമേ
 വലകളിലേയും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് തുല്യശമ്പളമാണിപ്പോൾ.
 സ്വകാര്യമേഖലയിലെ അപ്പർ പ്രൈമറിക്കാർക്ക് സ്റ്റേഷൻ
 ഡിയർനസ്സ് അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നില്ല എന്ന പരാതിയും
 പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇനിയുള്ളത് ഗ്രാഡുവേററുവോ
 റെക്കന്റുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒൻപതിൽ രണ്ടുപേർക്കുവീതം കൊടു
 ക്കുന്ന ഫസ്റ്റ് ഗ്രേഡും, ഹൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്ക് നി
 ശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 250-400 ഗ്രേഡും, പ്രൈവറ്റ് മേഖലയി
 ലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ
 പെൻഷൻകാര്യവും. ഇവ മൂന്നും പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾമേഖല
 യിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റുത്തരവാദപ്പെട്ടി
 ട്ടുണ്ട്. അതിലേക്കുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രൈ
 വറ്റ് സ്കൂൾസർവീസ് സർക്കാർ സ്കൂൾസർവീസുപോലെ ഒരുമി
 ച്ചല്ല കിടക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിനാൽ അനപാതം വെച്ച് ഫ
 സ്റ്റ് ഗ്രേഡ് കൊടുക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളു
 കൾ ഓരോന്നിലും സീനിയർ അദ്ധ്യാപകൻ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ
 പദവിയിലേക്ക് ഉയരുന്നത് വളരെ കാലേകൂടി ആകുന്നതി
 നാൽ 250-400 എന്ന ഗ്രേഡ് പ്രൈവറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ ഫെ
 ഡ് മാസ്റ്റർമാർക്ക് പ്രാരംഭത്തിലേ കൊടുക്കാമോ എന്ന സംഗ
 തി ചിന്തിച്ചുവേണം തീരുമാനിക്കുവാൻ. ഏതായാലും ഇവ
 രണ്ടിനേയുംപറ്റി സമഞ്ജസമായൊരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ
 ഗവർണ്മെന്റ് ഉറപ്പു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. പെൻഷൻകാര്യ
 ത്തിലും ഒരു വീണ്ടോലോചന വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർക്കാർ
 അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഒരു "പെൻഷൻ കം പ്രാവിഡൻറ്"
 ഫണ്ട് സ്കീം" ആസൂത്രണം ചെയ്യണമെന്നാണ് ഗവർണ്മെ
 ന്റ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. സർവീസിനു സ്ഥിരത തൊട്ടുള്ള
 മറ്റൊല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തുല്യത കൈവരാൻ പുതിയ നിയ
 മം പ്രാബല്യത്തിൽ വരേണ്ട താമസമേയുള്ളൂ.

ശമ്പള സ്റ്റേയിൽ ഉയർത്തി

അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളസ്റ്റേയിൽ എന്തുചെയ്തിട്ടും വേണ്ടത്ര ഉയർത്തിക്കിട്ടുവാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുകയാണ്. 1957-58 ൽ തന്നെ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കി. എസ്. എസ്. എൽ. സി. യും ടെസ്റ്റുകളും പാസായിട്ടുള്ള ലോവർഡിവിഷൻ ക്ലാക്ക്നാക്ക് രൂ 40-120 ആണല്ലോ സ്കെയിൽ. അതേസ്കെയിൽ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ലോവർഡിവിഷൻ ക്ലാക്ക്നാരുടെ ഇൻക്രിമെന്റിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിയുടേ അദ്ധ്യാപകമേഖലയിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാഡുവേറ്റ് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളസ്കെയിലും സാരമായി പരിഷ്കരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. 55-150 എന്നതിപ്പോൾ 80-165 രൂപയാണ്. ഈ ശമ്പളപരിഷ്കാരത്തിൽത്തന്നെ മറ്റൊരുവിശേഷം. മലബാറിൽ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ പതിനേഴായിരത്തിൽപ്പരംപേർ ഹയർ എലിമെന്ററിക്കാരുടേ അവരിൽത്തന്നെ ഒരു വിഭാഗം ലോവർ എലിമെന്ററിക്കാരുമാണ്. അവർക്കൊക്കെ 35-80 ലും വളരെവളരെ താണ സ്കെയിലുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പുതിയ ശമ്പളപരിഷ്കാരത്തോടുകൂടി അവരെല്ലാവരും 40-120 കാരായി പെട്ടെന്ന് ഉയർന്നിരിക്കുകയാണ്. മാസത്തിൽ 34 ഉറപ്പികവരെ ശമ്പളവർദ്ധനവ് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേകായിരം അദ്ധ്യാപകന്മാർ മലബാർഭാഗത്തുണ്ട്.

ഒന്നരക്കോടി കൂടുതൽ ചിലവായി

പല ഇനങ്ങളിലുമായി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചവകയിൽ കൊല്ലത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനു് ഒന്നരക്കോടിയോളം ഉറപ്പിക അധികചിലവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ശമ്പളസ്കെയിലുകൾ ഇനിയും പരിഷ്കരി

കേണ്ടതാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തെ സാമ്പത്തികനില ഇന്നത്തേതിലും സാരമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ആ വാദഗതിയും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഈ സംസ്ഥാനത്തെ നികുതിദായകരായ ജനങ്ങളുടെ ശരാശരി വരുമാനം ഈ ശമ്പളസ്കെയിലുകളെക്കാളെല്ലാം വളരെവളരെ താണുകിടക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതിലുമധികം ശമ്പളം കിട്ടണം എന്നു വാദിക്കുന്നത് അത്ര ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിൽ പല മണ്ഡലങ്ങളിലായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന മൂന്നോ നാലോ ലക്ഷം ആളുകൾക്കു മാത്രമാണ് ഒന്നരക്കോടിയോളം ജനങ്ങളുള്ള ഈ സംസ്ഥാനത്തു് രണ്ടും പറയിക്കാത്ത തരത്തിൽ സ്ഥിരമായി മാസാന്തവരുമാനം കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സർവീസിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളിൽ ജന്മികളും മുതലാളിമാരും മറ്റുമായുള്ള കുറഞ്ഞൊരു ശതമാനം ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി വലിയ വിഭാഗം ആണ്ടോടാണ്ടുള്ള വരുമാനം കണക്കാക്കിയാൽപോലും ഏറെക്കുറെ അരക്ഷിതരാണ്. അവരാണെങ്കിൽ വില്പനനികുതിയായും മറ്റും കൊല്ലത്തോറും വമ്പിച്ചൊരു സംഖ്യ ഖജനാവിൽ അടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ വലിയ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് താങ്ങാങ്ങൾക്ക് ഇന്നുള്ള വരുമാനത്തെക്കുറിച്ച് സർവീസിലുള്ള ജോലിക്കാർ ഒരു ആത്മപരിശോധനചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

കാൺഗ്രസ്സ് ഗവൺമെന്റു് 1953ലോമറ്റോ പാസാക്കിയ ഒരുത്തരവനുസരിച്ച് 1953നു ശേഷം ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച ഗ്രാഡുവേറ്റുകൾക്കും അണ്ടർ ഗ്രാഡുവേറ്റുകൾക്കും ട്രെയിനിംഗ് കാലത്തു് ശമ്പളത്തോടു തുല്യമായ സ്റ്റൈഫെണ്ടെന്നല്ല, യാതൊന്നുംതന്നെ കിട്ടാൻ അർഹതയില്ലായിരു

ന. ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റ് ആ ഉത്തരവ് ഭേദപ്പെടുത്തി ഗ്രാഡുവേറ്റ് ചെയിനികൾക്ക് 50 ഉറുപ്പികവീതവും അണ്ടർ ഗ്രാഡുവേറ്റ് ചെയിനികൾക്ക് 30 ഉറുപ്പികവീതവും മാസത്തിൽ അലവൻസ് പാസാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഇനത്തിലും അനേകലക്ഷം ഉറുപ്പികയുടെ അധികച്ചിലവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഗവൺമെന്റിന്.

സംഘടനകളുടെ ഏകീകരണം

അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളുടെ ഏകീകരണം പൂർണ്ണമായും നിറവേറിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ അതിലേക്ക് കാര്യക്ഷമമായ പലനടപടികളും എടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഘടനാപ്രതിനിധികൾക്ക്, അപ്പപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ അതാതിടത്തെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ധരിപ്പിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് പ്രതിവിധിചെയ്യിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും അവസരവും ഗവർണ്മെന്റുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഏ. ഈ. ഓ. മാർ താന്താങ്ങളുടെ സബ്ഡിവിഷനുകളിൽ മാസത്തിൽ ഓരോ തവണയും ഡി. ഈ. ഓ. മാർ താന്താങ്ങളുടെ ഡിവിഷനുകളിൽ മുൻപുമാസത്തിൽ ഓരോതവണയും അദ്ധ്യാപക പ്രതിനിധികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിന്റെ സാരം. ഇതനുസരിച്ച് കഷ്ടിച്ച് ഒരു കൊല്ലമായി വിളിച്ചുകൂട്ടിവരുന്ന അമ്മാതിരി ചർച്ചായോഗങ്ങളിൽ സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുംതന്നെ സവിസ്തരം ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യം രൂപപ്പെട്ടുവരികയാണ്. വിവിധ താല്പര്യങ്ങളിന്മേൽ വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകവിഭാഗങ്ങൾക്ക് പൂർവാധികം ഇണങ്ങി ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഈ ചർച്ചായോഗങ്ങളിലെ നടപടി പ്രേരകമാകുമെന്നുവേണം വിചാരിക്ക

വാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ മിത്രങ്ങളല്ലെന്ന് പരക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളധാരണ നീക്കി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരേയും കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നതിലേക്കും ഈ ചർച്ചാസദസ്സുകൾ ഒട്ടൊക്കെ പ്രയോജനപ്പെടുവരുന്നുണ്ട്.

സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങൾ

ഇനി നാലാമത്തേതാണ്. അതാണ് ഏറ്റവും വൈഷമ്യം പിടിച്ചത്. മലബാർകൂടി സംസ്ഥാനത്തുൾപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വകാര്യമേഖലയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ വളരെവളരെ കൂടിപ്പോയി. അവിടെ തിരു-കൊച്ചിയിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന പല കീഴ്നടപ്പുകളും പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫയർ എലിമെന്ററിസ്കൂളുകൾ, ഫിഷറി സ്കൂളുകൾ, ഏകാദ്ധ്യാപകസ്കൂളുകൾ, ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റേയും മുൻസിപ്പാലിറ്റികളുടേയും കീഴിലുള്ള സ്കൂളുകൾ—ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് വെച്ചേറെ തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു. ആ ഭാഗമിരിക്കട്ടെ. ചൊതുവേ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തനം ഒരു നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ നിജപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ തലപ്പത്തും കീഴ്ഘടകങ്ങളിലുമൊക്കെ തീർത്താലും തീരാത്ത തലവേദന ഉണ്ടാക്കുന്നത്. നിലവിലുള്ള ഉത്തരവുകൾക്കും നടപടികൾക്കും പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു നിയമപ്രാബല്യവുമില്ല. തന്നിമിത്തം ഏതു റൂളും ഏതുത്തരവും തെറ്റിക്കാനുള്ള വാസന മാനേജരന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവും. അവരാണെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ കരുത്തും കഴിവും ഉള്ളവരാണ്. അവരുടെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ പല കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പെട്ടുപോകും. ഈ സാഹചര്യത്തിന്റെ ഫലമായി ക്ലേശങ്ങളായ ക്ലേശ

ങ്ങളെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത് അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ്. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിലെ ഓരോ അദ്ധ്യാപകന്റെയും കാര്യം ഓരോ പ്രശ്നമായിരിക്കുകയാണ്. ശമ്പളസ്കെയിൽ സാരമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചതോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകനിയമനത്തിലുള്ള അഴിമതി പതിവുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനൊക്കെപ്പുറമേ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിബന്ധനകൾക്ക് വല്ലാത്ത വൈവിധ്യവും വൈരുദ്ധ്യവുമുണ്ട്.

ഒന്നാമതായി എലിമെന്ററി, ഹയർ എലിമെന്ററി തൊട്ടുള്ള തരംതിരിവുകളെല്ലാം മാറി സംസ്ഥാനത്തു മുഴുവൻ വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രൈമറിനിലവാരത്തിൽ ഏഴുകൊല്ലത്തേക്കും സെക്കന്ററിനിലവാരത്തിൽ മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്കുമുള്ളതായി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റിന്റെ പുതിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചുള്ള ഹയർ സെക്കന്ററിക്ലാസ്സ് പതിനൊന്നാമത്തെക്ലാസ്സ് ആയിരിക്കണമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. 1960-ലെ അതു തുടങ്ങു. ലോവർ പ്രൈമറി അഞ്ചുകൊല്ലവും അപ്പർ പ്രൈമറി മൂന്നുകൊല്ലവും എന്ന കണക്കിൽ തിരുകൊച്ചിയിലും, ലോവർ എലിമെന്ററിയും ഹയർ എലിമെന്ററിയുംകൂടി പഴയരീതിയിൽ മലബാറിലും, 8 കൊല്ലത്തേക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഏഴുകൊല്ലത്തേക്കായി ചുരുക്കുകയും ഒന്നാംസ്റ്റാൻഡേർഡിൽ ചേരുന്ന കുട്ടിയുടെ വയസ്സ് അഞ്ചരയായിരിക്കണം എന്നു നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാലം ഹയർ സെക്കണ്ടറി ഉൾപ്പെടെ പതിനൊന്നുകൊല്ലത്തേക്കുള്ളതായി സംവിധാനം ചെയ്യണമെന്നുള്ള സെക്കന്ററി എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്.

കുറഞ്ഞവയസ്സ്

കുറഞ്ഞവയസ്സ് അഞ്ചര ആക്കി ഉയർത്തിയത് എന്തിനാണെന്നുള്ള ചോദ്യം പല കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും കേട്ടിട്ടു

ഞ്. പ്രൈമറിസ്കൂളിൽ ആദ്യത്തെ ക്ലാസ്സിൽ അഞ്ചോ
 അതിൽ താഴെയോ വയസ്സിൽ കുട്ടികളെ ചേർന്നു സമ്പ്ര
 ദായം യാതൊരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിലും നടപ്പില്ല. സോ
 വ്യാറുയൂണിയനിൽ ഏഴാമത്തെ വയസ്സിലാണ് പ്രൈമ
 റിസ്കൂളിൽ കുട്ടികളെ ചേർന്നത്. യൂറോപ്യൻരാജ്യ
 ങ്ങളിൽ പലതിലും ആറാണ് കുറഞ്ഞവയസ്സ്. ആറരയിൽ
 നിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റും സെക്ക
 ണ്ടറി എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മീഷനും ലോകത്തിലധികാരാജ്യ
 ങ്ങളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആറുവയസിൽ നില്ക്കാനാണ്
 തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആറുമുതൽ പതിനൊന്നുവയസ്സുവരെ
 രാജ്യത്തു മുഴുവൻ സൗജന്യമായി വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം
 എന്ന് ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിച്ചത് ഈ വയ
 പരിധി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു വയ
 പരിധി അംഗീകരിക്കേണ്ടിവന്നത് കുട്ടികളുടെ ഗ്രഹണശ
 ക്തിയെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടാണെന്നുള്ള വസ്തുത വിശേ
 ഷിച്ചു് ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പറയത്തക്ക ഗ്രഹണശക്തി
 കൈവന്നിട്ടില്ലാത്തദശയിൽ ക്രമവൽക്കൃതമായ ഒരു പാഠ
 പദ്ധതിയുമായി മല്ലിക്കേണ്ടിവന്നാൽ കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്ന
 വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു നല്ല ശതമാനം പാഴായിപ്പോകും.
 അതിന്റെ തെളിവു് മേലോട്ടു മേലോട്ടു കയറിയിട്ടുള്ള
 ക്ലാസ്സുകളിൽ വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടുവരുന്ന പരാജയമാണ്.
 കൊല്ലത്തോറും പരാജയപ്പെട്ടു പുറത്തള്ളിപ്പോകുന്ന വിദ്യാ
 ത്ഥികളുടെ ശതമാനം കുറച്ചുകുറച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിലേ
 ള്ലാണ് വയ: പരിധി ഉയർത്താൻ മിസ്സ രാജ്യങ്ങളും നിർബ
 ധ്യിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റൊരു സംശയം
 ഉദിക്കാം. പഴയകാലങ്ങളിൽ നാലും നാലരയും അഞ്ചും
 വയസ്സായിട്ടുള്ള കുട്ടികളെ ഒന്നാമത്തെ ക്ലാസ്സിൽചേർത്ത്
 പഠിപ്പിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഗ്രഹണശക്തിയുടെ കാര്യം കണ
 ക്കിലെടുത്തിരുന്നില്ലേ? വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പൊതുവേ

പാഴ്വേല ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? ശരിക്കുത്തരം പറയേണ്ട ചോദ്യങ്ങളാണ് ഇവയെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പ് ഒരു വസ്തുത മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പണ്ടൊക്കെ സ്ത്രീകളിൽപ്പോയി പാറിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടിരുന്നത് സമുദായത്തിന്റെ ഉയർന്ന പന്തികളിൽനിന്നുള്ള കുട്ടികളായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയുമൊക്കെ സന്താനങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം മിക്കവാറും അനഭിഗതമായിരുന്നു. അന്നത്തെ സ്ത്രീകളിൽ മിക്കവർക്കും അവരുടേതായിരുന്ന സാംസ്കാരികപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഫലമായി, ക്രമവൽക്കൃതമായൊരു പാഠപദ്ധതിയുമായി നേരിടാനുള്ള മാനസികശക്തി കുറെ കാലേതന്നെ കൈവന്നിരുന്നു. പോരുകിൽ ആ കുട്ടികൾക്ക് സ്കൂൾവിദ്യാലയം വിജ്ഞാനപരിപോഷകമായ ഒരുതരീക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നുതാനും. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം ഒരുതിന്തിവരെ സൗജന്യവും സാർവത്രികവുമാക്കിയതോടുകൂടി ഭൂരിപക്ഷം കുഞ്ഞുങ്ങളും ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ നേരെമറിച്ചുള്ള പാരമ്പര്യത്തിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുനിന്നു വരുന്നവരായിത്തീർന്നു. ഇത് നമ്മുടെരാജ്യത്തു മാത്രമല്ല ലോകത്തിലെല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായൊരു സംഭവവികാസമാണ്. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലുമെല്ലാം നമ്മേക്കാൾ മുമ്പ് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സാർവജനീനമാക്കുകയാൽ കുറഞ്ഞ വയസ്സ് അപ്പോൾത്തന്നെ മേലോട്ടു കയറിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. നാമിപ്പോഴേ ആ പരമ്പരയിലെത്തുന്നുള്ളൂ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അല്ലാത്തവരിൽപ്പെട്ടവർക്കും വയസ്സിന്റെ പരിധി ഉയർത്തിയേ മതിയാകൂ. അതാണ് ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റ് വയ: പരിധി അഞ്ചിൽനിന്ന് അഞ്ചരയാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. കാലാന്തരത്തിൽ ആറിൽ എത്തേണ്ടിവന്നേക്കാം.

മറ്റൊന്നുചെയ്തത് മലബാറിലെ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെയും മുൻസിപ്പാലിറ്റിയുടേയും കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന സ്കൂളുകൾ

കളെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു എന്നതാണ്. പ്രസ്തുത സ്കൂളുകൾ സക്കാരിലേക്കു ലയിച്ചതോടു കൂടി അവയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും അദ്ധ്യാപകരല്ലാത്ത ജോലിക്കാരുടേയും സർവീസ്, ശമ്പളം തൊട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിജപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. ആയിരത്തിലധികംവരുന്ന സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ ക്രമീകരണം വളരെ ഭാരിച്ച ഒരു ജോലിയായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി ഗവൺമെന്റ് ആ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും മിക്കകാര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു അവസാനത്തിരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഫിഷറീസ് സ്കൂളുകളെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്ക് ഏല്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശമ്പളം നേരിടുന്നതുകുന്നു

ഇനിയും ശേഷിക്കുന്നത് പരക്കെ സ്വകാര്യമേഖലയിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പലതരത്തിലുള്ള പരിരക്ഷയാണ്. അതിലേക്ക് ഒന്നാമതായി ഗവൺമെന്റ് എടുത്ത നടപടി ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് സിസ്റ്റത്തിൽ ഗവൺമെന്റിൽനിന്നുകൊടുക്കുന്ന ശമ്പളവും അലവൻസുമെല്ലാം അതാതാളുകൾക്ക് നേരിട്ടു കൊടുക്കുക എന്നതാണ്. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരുഭാഗമായിരുന്നകാലത്തു് മലബാറിലെ പ്രൈവറ്റ് എലിമെന്ററിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളഗ്രാൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്ന് നേരിട്ടു് മണിയാർഡറായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. അതു് സംസ്ഥാനത്തൊട്ടു് വ്യാപിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ യാതൊരാൾക്കും അതിനെ ഒരുതെറ്റായ നടപടിയായി ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു് ഗവൺമെന്റിനു തോന്നി. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല തിരുകൊച്ചിയിലും അദ്ധ്യാപകസംഘടനകൾ ഏറ്റെടുക്കലുമായി അത്തരം ഒരു

നടപടിക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കും അമ്മാതിരി ഒരു തീരുമാനം പൊതുവേ സ്വാഗതാർഹമായിത്തീരും എന്നുള്ള തോന്നലും ഗവൺമെന്റിനുണ്ടായി. 1957-58 ൽതന്നെ ഗവൺമെന്റ് തിരുകൊച്ചിയിൽ പി. എസ്. എസ്. സ്കീമിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ സ്കൂളുകൾ ഒഴിച്ച് മറ്റൊല്ലാസ്കൂളുകളിലും നേരിട്ടു ശമ്പളംകൊടുക്കുന്ന പരിപാടി നടപ്പാക്കി. ഉടനേതടുങ്ങി മാനേജരന്മാരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് കത്തോലിക്കാ മാനേജരന്മാരുടെ പ്രതിഷേധനടപടികൾ. അതിനുമുമ്പേതന്നെ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കിയിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിനെതിരായി സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രക്ഷോഭം അതിന്റെ രീതിയിലുണ്ടനെ പൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഡയറക്ട് പേമെന്റിനെതിരായി ഏതാനും കത്തോലിക്കാമാനേജരന്മാർ കേരള ഫൈക്കോടതിയിൽ മൂന്നു റിട്ട് ഹർജികൾ ഫയലാക്കി. അവരുടെ കീഴിലുള്ള ഒരുവിഭാഗംസ്കൂളിലും ഒന്നരണ്ടുമാസത്തേക്ക് ഫെഡ് മാസ്റ്റരെക്കൊണ്ട് ബില്ലെഴുതിച്ച് ശമ്പളംവാങ്ങുന്ന ഏർപ്പാട് സ്വീകരിച്ചില്ല. പ്രമുഖന്മാരായ അഭിഭാഷകരെക്കൊണ്ട് റിട്ട് ഹർജികൾ വാദിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഡയറക്ട് പേമെന്റ് പണ്ടേ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസകോഡിനും പോരെങ്കിൽ ഭരണഘടനക്കുതന്നെയും വിരുദ്ധമാണെന്നുവരെ വാദിക്കാൻ മാനേജർഭാഗത്തെ അഭിഭാഷകന്മാർ മടിച്ചില്ല.

ഡയറക്ട് പേമെന്റും തിരുസഭയും

ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ച് ഓർത്തിരിക്കേണ്ട രസമുള്ള ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികളുണ്ട്. തങ്ങൾക്കെതിരായി വിദ്യാഭ്യാസ കോഡനുസരിച്ച് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് നടപടിയെടുത്തിട്ടുള്ള ഓരോ അവസരത്തിലും കോഡിനു നിയമപ്രാബല്യമില്ല എന്നു കോടതിയിൽ പരസ്യമായി വാദിക്കുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധിവാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ് മാനേജ

രന്ധാർ. ആ വസ്തുതയെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ കോഡിനു നിയമസാധുരൂപം ഉണ്ടെന്നു സിദ്ധവല്ലരിച്ചുകൊണ്ടു് അതനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡുസിസ്റ്റം ഭേദപ്പെടുത്തി അദ്ധ്യാപകർക്കുമാറ്റം നേരിട്ടു ശമ്പളംകൊടുക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തതു് നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു് വാദിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടതു്. ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡുസിസ്റ്റമനുസരിച്ചു് ശമ്പളഗ്രാൻറ് തങ്ങളോപ്പിട്ട ബില്ലിൻപടി സർക്കാരിൽനിന്നു വാങ്ങി തങ്ങൾക്കിഷ്ടമായരീതിയിൽ അദ്ധ്യാപകശമ്പളം വിതരണംചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം മാനേജരന്മാർക്കു് മൗലികമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ നേരിട്ടു ശമ്പളംകൊടുക്കാനുള്ള ഗവൺമെൻറുത്തരവു് ഭരണഘടനയ്ക്കുപോലും എതിരാണെന്നുംകൂടി സുവിസ്തരം വാദിച്ചിട്ടേ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ അടങ്ങിയുള്ളൂ. ഏതാനാദിവസത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്ന ആ വാദഗതികളെല്ലാം ക്രോഡീകരിച്ചു വിമർശിച്ചു് ഫൈക്കോടതി വിധിപറഞ്ഞതു് ഗവൺമെൻറുത്തരവിനെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ടാണ്. വിധി ന്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള "He who pays the piper has not only the right to order the tune but also to see that payment reaches the piper" എന്നുള്ള വാചകം മാനേജരന്മാരുടെ വിതരണവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒന്നാതരം മറുപടിയാണ്. ആ കോടതിവിധിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്പള്ളിയിൽ നിന്നു് ആരംഭിച്ചു് പൈലിയും ജാണുമാറ്റം പരിഷ്കരിച്ചു് ഒടുവിൽ മിക്കവാറും പള്ളിപദ്ധതിയായിത്തീർന്നു. പി. എസ്. എസ്. സ്കീംതന്നെയും റദ്ദാക്കി അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടുനിന്നിരുന്ന സ്കൂളുകളിലും ഡയറക്ട് പേമെൻറ് നടപ്പാക്കാവുന്നതാണെന്നു് ഗവൺമെൻറിനു് ബോദ്ധ്യമായി. 1958-59ൽ പി. എസ്. എസ്. സ്കീം മേഖലയിലേക്കു് ഡയറക്ട് പേമെൻറ് നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടു് ഉത്തരവായി. ഫീസ് പിരിവു് കൂഴവൻ ട്രഷറിയിലാക്കുവാ

നും അദ്ധ്യാപകശമ്പളം അദ്ധ്യാപകർക്കും സ്കൂൾ സംരക്ഷണത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് മാനേജരന്മാർക്കും നേരിട്ടു സർക്കാരിൽനിന്നും കൊടുക്കുവാനും നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ ഉത്തരവിറങ്ങിയത്. അതോടെ കേരളസാമ്പ്രദാനത്തുകനിളം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് മാസത്തോറും ശമ്പളവും അലവൻസും മാനേജരന്മാരുടെ സന്നിധിയിൽ ഓഹരാനിച്ചു നിൽക്കാതെ സർക്കാരിൽനിന്ന് നേരിട്ടുവാങ്ങാവുന്നതു പുതിയ പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ശമ്പളഗ്രാൻറിൽ വെട്ടിക്കുറവുനടത്തി അദ്ധ്യാപകരെ തോല്പിക്കുന്ന ആ നാശാപിടിച്ച പാരമ്പര്യം എന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരു സാമ്പ്രദാനത്തും ഇത്തരം ഒരു നടപടി പരക്കെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണ്. മദിരാശിസാമ്പ്രദാനത്തും ഈയിടെയാണ് നേരിട്ടു ശമ്പളംകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് പരക്കെ നടപ്പാക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ നേരിട്ടു കീഴിലുള്ള ഡെൽഹിസാമ്പ്രദാനത്തും ഏതാണ്ടിതുപോലൊന്ന് ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതായി അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഡയറക്ട് പേമെന്റ് മാനേജരന്മാരുടെമേൽ കുതിരകയറലാണെന്നും, മതം അപകടത്തിലാക്കാൻപോലും പര്യാപ്തമാണെന്നും ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കാമാനേജരന്മാർ വീണ്ടും വീണ്ടും വാദിക്കുകയാണ്. മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുമായി 16 തിരുസഭാനേതാക്കന്മാർ ഒരുമിച്ചൊപ്പിച്ച് ഇറക്കിയിട്ടുള്ള ആ ഇടയലേഖനത്തിൽപ്പോലും ഈ പരാതി ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസബിൽ

നേരിട്ടു ശമ്പളംകൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാട് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നാൽത്തന്നെയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നിയമനം, സർവീസ് തൊട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളും ഗവൺമെന്റ്, മാനേജ്

മെൻറു, അദ്ധ്യാപകർ എന്നീ ഘടകങ്ങൾതമ്മിൽ ഉണ്ടാ
 യിരിക്കേണ്ട ബന്ധങ്ങളും വ്യവസ്ഥാപ്തകാലഃത്താ
 പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾമേഖലയിൽ ദിവസാപ്രതിയെന്നോണം അ
 നഭവപ്പെട്ടുപോയ പ്രയാസങ്ങൾക്കും പരാതികൾക്കും അറു
 തിളണ്ടാവുകയില്ല. ഈ വസ്തുതയെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട്
 ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറു അധികാരത്തിൽവന്ന് അധികാ
 താമസിയാതെതന്നെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസബിൽ തയ്യാറാക്കി നി
 യമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കഴിഞ്ഞ
 കാലങ്ങളിൽ ഗവൺമെൻറുനിലവാരത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള
 നടപടികളെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയും അദ്ധ്യാ
 പകസംഘടനകളുടേയും പെൻഷൻപറ്റിപ്പിരിഞ്ഞ വിദ്യാ
 ഭ്യാസ ഡയറക്ടറന്മാരടക്കം ഒട്ടേറെ പ്രാമാണികന്മാരുടേയും
 നിർദ്ദേശങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്
 ബില്ലിന്റെ കരട്ട് തയ്യാറാക്കിയത്. ആസ്രയിൽ 1956ൽ
 പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ ഏറ്റെടുക്കാനുള്ള ഒരു നിയമംതന്നെ
 പാസ്സാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഒന്നിലധികം ജില്ലകളിലെ
 സ്കൂളുകൾ ആസ്രാഗവൺമെൻറു ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്ത
 വസ്തുത കരട്ടബിൽ തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ അതിനത്തരവാദ
 ഷെട്ടിരുന്നവർ ഓക്കാതിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയ
 ത്തിൽ കേരളസംസ്ഥാനം മറ്റെല്ലാസംസ്ഥാനങ്ങളേയും കട
 ത്തിവെച്ച് മുന്നോട്ടുപോയിട്ടുള്ളത് പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസി
 കളുടെയും അവർക്കു കരുത്തുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത ജനസമുദായങ്ങ
 ലുടേയും സർവ്വോപരി ആ ഏജൻസികളുടെകീഴിൽ പ്രവ
 ത്തിച്ച അദ്ധ്യാപകസഹസ്രങ്ങളുടേയും ത്യാഗഭൂയിഷ്ടമായ
 സേവനംകൊണ്ടാണെന്ന് ഏതു ഗവൺമെൻറായാലും സമ്മ
 തിച്ചേതിരൂ. തന്നിമിത്തം കരട്ടബില്ലിൽ ആസ്രയിലെപ്പോ
 ലെ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ദേശസാല്ക്കരണത്തിനൊരുമ്പെട്ടില്ല.
 പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളുടെ സഹകരണം മേലിലും വേ

ണമെന്നതന്നെയാണ് ബില്ലിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കന്മാർ ചിന്ത
മാനിച്ചത്. പക്ഷേ സംസ്ഥാനത്തെ സ്കൂളുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും
പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളുടെ കീഴിലായിരിക്കുകയും അവയുടെ
എണ്ണം ഏഴായിരത്തോളം എത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതി
ക്ക് പണ്ടത്തെരീതിയിൽ അവയുടെ പ്രവർത്തനം അനിയന്ത്രി
തമായ 'യജമാനഭൂത' ബന്ധത്തിന്മേൽ കിടന്നു കറങ്ങിക്കൊ
ള്ളട്ടെ എന്നു വസ്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ബോധ്യമാവുക
യാൽ അതിനെ ശരിയാക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആവ
ശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ കരടുബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ട
തായിവന്നു. അത്രയും നിയന്ത്രണം ഒരു നിയമത്തിലൂടെ ഏ
ർപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവൺമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പ്രൈവ
റ്റുസ്കൂൾ നടത്തിപ്പിലേക്ക് അധ്യാപകാദികളുടെ ശമ്പളമട
ക്കം ആണ്ടോടാണ്ടുള്ള ചിലവു മുഴുവൻ പൊതുഖജനാവിൽ
നിന്ന് വഹിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയാണ്.
പൊതുഖജനാവിൽനിന്ന് ധനസഹായം യാതൊന്നും ലഭി
ക്കാതെ നടക്കുന്ന എല്ലാത്തരം ഏർപ്പാടുകളിലും തൊഴിലുടമ
കളുടെ കീഴിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് ന്യായമായ പരിരക്ഷ
കൾ കൈവരത്തക്കവിധം നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വ
ന്നിരിക്കെ മേല്പറഞ്ഞവിധം തികച്ചും സർക്കാർഗ്രാൻറിന്മേൽ
പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന പ്രൈവറ്റുസ്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തന
ത്തിൽ ഏറെക്കുറെ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്താൻ നിയമം
കൊണ്ടുവരുന്നത് യാതൊരുതരത്തിലും ഒരു കൈയ്യേറ്റമായി
കരുതിക്കൂടാ. നിയമവശാൽ പൊന്തിവന്നേക്കാവുന്ന ഈമാ
തിരി തത്പരവിചാരങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് ക
രടുബിൽ പാർട്ടിയും ഗവൺമെന്റും സാങ്കോപാങ്കം പരിശോ
ധിച്ചു അംഗീകരിച്ചത്.

“മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ” നിന്നും വീണ്ടും എറുപ്പ്

കരടുബിൽ രൂപംകൊള്ളുന്നതായി കേട്ട ദിവസംതൊട്ട്
ഈ സംസ്ഥാനത്തെ, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ

മാനേജ്മെന്റുകൾ എതിർപ്രചാരവേല തുടങ്ങി. ആ പ്രചാരവേലയുടെ പോക്ക് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ഏതു നിയന്ത്രണവും മതത്തോടു സംസ്കാരത്തോടുമുള്ള കയ്യേറ്റമായിരിക്കും എന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടാനായിരുന്നു. പി. എസ്സ്. എസ്സ്. സ്കീം ആസൂത്രണം ചെയ്തുകാലത്തും ഇതേ ശൈലിയിൽ അതേമാനേജ്മെന്റുകൾ പ്രചാരവേല ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കരടുബിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായപ്പോൾ അതിലെ ഏതാനും വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ച് മേല്പറഞ്ഞ മാനേജർവിഭാഗത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് രൂക്ഷമായ വിമർശനങ്ങളുണ്ടായി. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിലെ ഓരോ നിയമനത്തിനും ആളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഡി. ഇ. ഒ. കൺവീനറായുള്ള 'പ്രാദേശികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതി' ആയിരിക്കണം എന്നായിരുന്നു കരടുബിൽ വ്യവസ്ഥ.

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭാധികൃതന്മാർ നിർബന്ധിച്ചവകാശപ്പെടുന്ന വിഭാഗിയ താല്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റി യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമെല്ലാം നിശ്ചിതമായ വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കെന്നത് റിച്ച് മണ്ഡ് എന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം നോക്കുക: "വിഭാഗിയതയെച്ചൊല്ലിയുള്ള അന്ധമായ പ്രചരണവും പോരും, ഉദ്ദേശം എത്രതന്നെ നല്ലതാണെങ്കിൽപ്പോലും, പുരോഗതിയുടെ മുമ്പിൽ അതൊരു വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുകയാണ്. സാംസ്കാരികാവകാശങ്ങളെ അത് ലംഘിക്കുക ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മതപരമായ കാര്യങ്ങളൊഴിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിലുള്ള പള്ളിയുടെ പങ്ക് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിന് യോജിച്ചതേയല്ല". "അവരുടെ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനങ്ങൾതന്നെ പിന്നോട്ടു പിടിക്കുന്നവയാണെന്നുവേണം കരുതുവാൻ. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റിനാണ് ചുമതലയെങ്കിൽ, പള്ളി മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് പുറകോട്ടു മാറി

യേതിത്ര. വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ പട്ടുലിയാണ് ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ ഏൻസി എന്നുള്ള വസ്തുത സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ നിരന്തരം ഇടപെടുവാനുള്ള ദൈവികാവകാശം ഇതുകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. വിഭാഗീയതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് അതിന്റേതായ സ്ഥാനമുണ്ട്; പക്ഷെ, അത് വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ളിലല്ലെന്നുമാത്രം എന്തെന്നും ഉഗ്രമായ പ്രതിഷേധം ആ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായിട്ടായിരുന്നു. സക്കാരിൽനിന്നുനേരിട്ട ശമ്പളംകൊടുക്കുക, സർവീസ് സുരക്ഷിതമാക്കുക, മാനേജ്മെന്റുകളെ നിയന്ത്രിക്കുക, ദുർഭരണമുണ്ടായാൽ മാനേജ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുക, എന്നിട്ടും ശരിപ്പെടാത്ത സ്കൂൾ വിലകൊടുത്തെടുക്കുക—ഇവയെല്ലാമായി കൊള്ളിച്ചിരുന്ന വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലേറെ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. സാമ്പമാനത്തെ കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റുകൾ കരടുബിൽ അപ്പാടെ പിൻവലിക്കണം എന്ന നിലപാടാണ് കൈക്കൊണ്ടത്. ആ എത്രപ്പിൻറെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ കത്തോലിക്കാ കാർപ്പറേറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകളാണ്. കരടുബിൽ 1957 സെപ്റ്റംബറിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കാറായപ്പോഴേക്കും കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റുകളുടെ പ്രതിഷേധം ഏതാണ്ടൊരു കൊടുങ്കാറ്റായി മാറി. രാജ്യത്ത് എല്ലാവരുംതന്നെ തങ്ങളോടൊന്നിച്ചുനിന്ന് ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയമനിർമ്മാണനടപടിയെ എതിർക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു ധാരണ, പ്രത്യേകിച്ചു സാമ്പമാനത്തിനു പുറമേ വരുത്തിവക്കുവാൻ പ്രക്ഷോഭകാരികൾ അങ്ങേയറ്റം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കത്തോലിക്കർ ഏതേതിടത്തുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം പ്രതിഷേധപ്രമേയങ്ങൾ അങ്ങിനെ പാസ്സാവുകയായി. പക്ഷെ, വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ വലിയൊരുഭാഗം ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും അതിന്റെ അണി

യിലുള്ള ജനങ്ങളും മാത്രമല്ല ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭനെപ്പോലുള്ള സാമൂഹികനേകാക്കന്മാരൊക്കെത്തന്നെയും ബിൽ പാസ്സാക്കിയെടുത്തു നടുപ്പാക്കിയേകഴിയൂ എന്നൊക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. കൃസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റുകൾ വിഭാവനംചെയ്തേടത്തോളമൊന്നും ആപല്ക്കരമല്ല കരടുബില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായഗതിയാണ് ക്രൈസ്തവേതരമാനേജ്മെന്റുകൾക്കുണ്ടായത്.

കുറുവടിജാമ

ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചദിവസം ഒരു ചരിത്രസംഭവമായിരുന്നു. പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൾഅടങ്ങിയ ഒരു കൂറ്റൻ ജാമകുറുവടിയിന്മേൽ മെഴുകുതിരിയുംകത്തി തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ നെടുവീഥിയിലൂടെ മാർച്ചുചെയ്തു പഴവങ്ങാടി മൈതാനത്തെത്തി യോഗംകൂടി പ്രതിഷേധപ്രമേയം പാസ്സാക്കിക്കളഞ്ഞു. ആ ജാമയുടെ വരവോടുകൂടി എന്തെല്ലാമോ സംഭവിക്കും എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അനേകം വിദേശ പത്രലേഖകന്മാർ പടംപിടിക്കാനുള്ള സാമഗ്രികളോടുകൂടി തലസ്ഥാനത്തെത്തി കാത്തുകിടന്നിരുന്നു. ജാമ സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെ മുന്തിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ പ്രസ്തുത ലേഖകന്മാർ പലരും പടം പിടിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ അവരുടെ ഭാഗ്യശ്ലേക്കിനു് ആ ജാമയുടെ വരവും പോക്കുംനിമിത്തം യാതൊരനിഷ്ടസംഭവവും തലസ്ഥാനത്തുണ്ടായില്ല. ഗവൺമെന്റും നിയമസഭയും തലേദിവസത്തേപ്പോലെ പിന്നെയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിദേശപത്രലേഖകന്മാർ മന്ത്രിമാരേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിനേതാക്കന്മാരെയും ഏതെല്ല കയ്യിൽകിട്ടിയ പല മാനുന്മാരെയും നേരിട്ടുകണ്ടു് പ്രക്ഷോഭം മാനത്തെറിഞ്ഞ വടിപോലെ വീണതിന്റെ കാരണങ്ങൾ തിരക്കിപ്പിടിച്ചു് അധികമാതും അറിയാതെ തിരിച്ചുപോയി.

ബിൽ നിയമസഭയിൽ

കരടുബിൽ നിയമസഭയിൽ കുറെ ഏറെ ദിവസത്തേക്ക് റിവാഭവിഷയമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്‌മെന്റുകൾ, ബിൽ നിശ്ശേഷം പിൻവലിക്കണം എന്നുവരെ വാദിച്ചു എന്നിരുന്നാലും നിയമസഭയിൽ കാൺഗ്രസ്സുകക്ഷമുള്ള പ്രതിപക്ഷങ്ങൾ വാദപ്രതിവാദവേളയിൽ അമ്മാതിരി ഒരേ തിപ്പിനാ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പ്രൈവറ്റ് സ്ട്രൂളിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഏതാണ്ടാരു നിയമംകൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ള അഭിപ്രായം എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി. കത്തോലിക്കാ വൈദിക നേതൃത്വത്തിന്റെ വക്താക്കളായിരിക്കുവാൻ നോറ്റിട്ടുള്ള ചുരുക്കച്ചില കാൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറന്മാർ ബിൽ തീരെയും ഉപേക്ഷിക്കണം എന്നു വാദിച്ചപ്പോൾപോലും കാൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ നേതാവും കത്തോലിക്കനുമായ ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോ ആ സ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചില്ല എന്നുള്ളത് മറക്കാൻപാടില്ലാത്തൊരു കാര്യമാണ്. പൊതു ചർച്ചക്കുശേഷം കരടുബിൽ എല്ലാകക്ഷികളിലെയും പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് റഫർചെയ്തു. കമ്മിറ്റിയിൽ ഇരുപത്തൊന്നു മെമ്പറന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ യോഗത്തിൽവെച്ച് തീരുമാനിച്ചു, കമ്മിറ്റി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും പോയി തെളിവെടുക്കേണ്ടതാണെന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ മാനേജ്‌മെന്റുകളുടേയും അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളുടേയും പ്രമുഖരായ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളിൽകവിഞ്ഞൊന്നും ആരായേണ്ടതുമായിരുന്നില്ല. അതു തീരുവെന്നുപറഞ്ഞുവെച്ചു ചെയ്യാമായിരുന്നുതാനും. പക്ഷെ പ്രതിപക്ഷനേതാവായ ശ്രീ. പി. ടി. ചാക്കോയുടേയുംമറ്റും അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നുപോലും തെളിവെടുക്കാൻ കമ്മിറ്റി സമ്മതിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ആലുവാ കൊട്ടാരത്തിൽ

വച്ചു മൂന്നുദിവസം കമ്മററി സമ്മേളിച്ചു തെളിവെടുക്കുകയുംചെയ്തു.

ആലുവായിലെ തെളിവെടുപ്പ്.

ആ തെളിവെടുപ്പും ഒരു ചരിത്രസാദൃശ്യമായിരുന്നു. പാല, തൊട്ടപ്പുഴ, മുവാറ്റുപുഴ തൊട്ടുള്ള കിഴക്കൻ മലയോരങ്ങളിൽനിന്നു പണിആയുധങ്ങളോടുകൂടി ആളുകളെങ്ങനെ വന്നുകയറി, ആലുവായിൽ. ഓരോ ഇടവകയിലേയും അച്ഛന്മാർ ദൈവംതമ്പുരാന്റെ പേരിൽ അനുശാസിച്ചതു കേട്ടുകൊണ്ടാണ് അത്രയേറെ കത്തോലിക്കാ അൽമേനികൾ ആലുവായിൽ എത്തിക്കൂടിയതു്. സെലക്ട് കമ്മററിയോടു് എന്തു പറയാനാണ് തങ്ങൾ വന്നതെന്ന് അവരിൽ മിക്കവർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഒരു കാര്യം അവർ ചെയ്തു. ആലുവാ പട്ടണത്തിൽ ഏതാനും മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു് അവരൊരു ബഹളമുണ്ടാക്കി; മാത്രമല്ല ആ ബഹളം സിലക്ട് കമ്മററികൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കൊട്ടാരമുറിയുടെ വാതില്പടി വരെ എത്തിക്കുകയുംചെയ്തു. പോലീസ് കടന്നുകയറി തടയ്ക്കാനൊന്നും പോകാഞ്ഞതിനാൽ അത്രയും ചെയ്യാൻ അവർക്കൊരുപ്രയാസവുമുണ്ടായില്ല. യാതൊരേത്തും പിടിയുമില്ലാതെ മലവെള്ളംപോലെ കയറിവന്ന ആ കിഴക്കൻ കൃഷിക്കാരോടൊന്നും വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചു് തെളിവെടുക്കണമെന്ന് പ്രതിപക്ഷനേതാവായ ശ്രീ. ചാക്കോ എടുത്തെടുത്തു് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാനെന്നല്ല കമ്മററിയിലെ മറ്റൊരാൾ മെമ്പറന്മാരാരെങ്കിലും അമ്പരന്നുപോയി. ശ്രീ. ചാക്കോയുംമറ്റും പറകൊട്ടി പോലീസ് കുന്ന പാർലമെൻറി ഡെമോക്രസിയുടെനേരെ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പരസ്യമായി നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ ഓല്ലുവിളി ആലുവാ കൊട്ടാരത്തിൽവച്ചുണ്ടായ കത്തോലിക്കരുടെ ആ ഇരച്ചുകയറാമാണെന്നു പറയാം. അതങ്ങിനെ

യിരിക്കട്ടെ. പിറേദിവസം കൊട്ടാരത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ
 പോലീസ് ബന്റവസ്സ് ഏല്പിച്ചതിനോടെ തലേദിവസം
 വന്നുകയറിയ മലവെള്ളം പെട്ടെന്നിറങ്ങിപ്പോയി. തെളി
 വെട്ടപ്പ് മൂന്നുദിവസം മുറയ്ക്കു നടന്നു. ബില്ലിനെതിരായി
 തെളിവുതന്നവർ ഏറിയഭാഗവും കത്തോലിക്കരായിരുന്നു.
 ബില്ലിന് അനുകൂലമായി തെളിവുതരാൻ അദ്ധ്യാപകസംഘ
 ടനകൾ മാത്രമല്ല ഒറ്റക്കൊറ്റയ്ക്ക് അനേകം വ്യക്തികളും
 മുന്നോട്ടുവരികയുണ്ടായി. ആലുവാ പരിപാടിക്കുശേഷം
 തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചും തെളിവെടുപ്പുണ്ടായി, രണ്ടോ
 മുന്നോദിവസത്തേയ്ക്ക്. ഒട്ടാകെ 43 പേരിൽനിന്ന് തെളി
 വെടുക്കുകയുണ്ടായി. അതെല്ലാം അച്ചടിച്ചു മെമ്പറന്മാർക്ക്
 വിതരണംചെയ്തതിനുശേഷമേ സെലക്ട്കമ്മറ്റി ബിൽ
 പരിശോധിക്കാൻ തയ്യാറായുള്ളൂ. പൊതുതലചർച്ചയിൽ
 എല്ലാ കക്ഷികളും സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.
 അദ്ധ്യാപകനിയമനത്തിന് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഏജൻസി
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ കടത്തിവിടാനുള്ള ഒരൊളിവാതലായി
 തീരാനിടയുണ്ടെന്ന് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ മാനേജ്മെന്റ്
 കൾ പറഞ്ഞു. പരത്തിയിരുന്ന അഭിപ്രായം സെലക്ട്കമ്മറ്റി
 യോഗത്തിലും പൊന്തിവരുകയുണ്ടായി.

ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കൽ

അപ്പോഴേ ഗവൺമെന്റുഭാഗത്തുനിന്നു നിർദ്ദേശിച്ച
 ഉള്ള, കൊല്ലത്തോറും വേണ്ടിവരുന്ന അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം
 കണക്കാക്കി നിയമനത്തിന് അർഹതയുള്ളവരുടെ ഒരു
 ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പബ്ളിക്സർ
 വീസ്കമ്മീഷൻ ഏല്പിക്കാമല്ലോ എന്ന്. — ആ നിർദ്ദേ
 ശത്തെ എത്രക്കാൻ യാതൊരുമെമ്പക്കും ധൈര്യം വന്നില്ല;
 എന്നല്ല പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളെ സാമ്പത്തികമായിട്ടു
 പബ്ളിക്സർവീസ്കമ്മീഷൻ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക എ

നത്ത് വിശേഷിച്ചും സ്വാഗതാർഹമായിത്തീർന്നു. ബില്ലിലെ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളെസംബന്ധിച്ചും തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദം നടന്നശേഷം മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് ദൃസ്സഹമായിത്തോന്നിയ വ്യവസ്ഥകൾ ഓരോന്നും തിരുത്തിയെഴുതി കരടുബിൽ ഒട്ടേക്കും പൊളിച്ചെഴുതിക്കൊണ്ടാണ് സിലക്ടർ ഫോറി റിപ്പോർട്ടെഴുതി സമർപ്പിച്ചത്. അങ്ങിനെ പരിഷ്കരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച ബിൽ പിന്നീട് നിയമസഭയിൽ 4 ദിവസത്തെ വാദപ്രതിവാദത്തിനു വിഷയമായി. കാർഷികബന്ധുബില്ലൊഴിച്ചാൽ ഇത്രയും ദീർഘമായ ചർച്ചയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ച മറ്റൊരു ബില്ലില്ല. 1957 സെപ്റ്റംബർ അവസാനത്തോടുകൂടി പാസ്സാക്കിയ വിദ്യാഭ്യാസബിൽ ആ മാസത്തിൽതന്നെ ഗവർണ്ണറുടെ കയ്യൊപ്പംവാങ്ങി രാഷ്ട്രപതിയുടെ അനുമതിയ്ക്കായി ഡെൽഹിയിലേയ്ക്കയച്ചു. അതിനു ശേഷം പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ സമരമെല്ലാം ഡെൽഹിയിലേക്കുനീങ്ങി.

സൂപ്രീംകോടതിയിൽ പ്രിൻസിൻറ വാദം

നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ ബില്ലിൻറ കരടും അതിൽ പിന്നീട് ഗവൺമെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നുൾക്കൊള്ളിച്ച ഭേദഗതികളും അപ്പപ്പോൾ കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിലെ നിയമവകുപ്പിൻറയും ആഭ്യന്തരവകുപ്പിൻറയും പരിശോധനയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മിക്കവാറും ആ വകുപ്പുകൃതന്മാരുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടിയാണ് ബിൽ അതിൻറ അവസാനരൂപത്തെ പ്രാപിച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തെറ്റാവുകയില്ല. മുൻകൂട്ടി അങ്ങനെ ഒരു പരിശോധനയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ചിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ രൂപത്തിൽ ബില്ലിനെ സ്വാഗതംചെയ്ത് രാഷ്ട്രപതിയുടെ അനുമതിയ്ക്കായി ശുപാർശചെയ്യുവാൻ കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിന് വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ലെന്ന് കേരളഗവൺമെന്റ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷെ ഡെൽഹിയിൽ താവളമുറപ്പിച്ച മാനേജർ വിഭാഗം കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരുടേയും മറ്റും അനുഭോഗിക ആശീർവാദത്തോടുകൂടി നടത്തിയ നിവേദനങ്ങളുടേയും മറ്റും ഫലമായിട്ടാണോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, കേന്ദ്രഗവൺമെൻറ് വിദ്യാഭ്യാസബിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ അനുമതിയ്ക്കായി അയയ്ക്കാതെ എട്ടൊൻപതുമാസക്കാലംവെച്ചു താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു. ഒടുവിൽ അറോർണി ജനറലുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ബില്ലിലെ ഏതാനും വകുപ്പുകൾ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണോ അല്ലയോ എന്നറിയുന്നതിലേയ്ക്ക് സുപ്രീംകോടതിയുടെ അഭിപ്രായം ആരായുവാൻ രാഷ്ട്രപതി തീരുമാനിച്ചതായി കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിൽനിന്ന് കേരളഗവൺമെൻറിന് അറിവു നൽകി. സുപ്രീംകോടതിയിൽ അറോർണിജനറലിനുപുറമേ മാനേജർ വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിഭാഷകന്മാരും ബില്ലിലെ ഏതാനും വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനാവിരുദ്ധങ്ങളാണെന്ന് വാദിച്ചു. കേരളഗവൺമെൻറിന്റെപേർക്ക് വാദം നടത്തിയത് സുപ്രസിദ്ധഅഭിഭാഷകനായ മി. ഡി. എൻ. പ്രിറ്റാണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തെ അഡ്വക്കേറ്റു് ജനറലിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി മി. പ്രിറ്റു് നടത്തിയ വാദം ഇന്ത്യയിലെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ അഭൂതപൂർവമായ ഒരു വഴക്കം തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയെന്നുപറയാം. വാദങ്ങൾക്കു് അധികം താമസിയാതെ സുപ്രീംകോടതി അതിന്റെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി. റഫർചെയ്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഒരേണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രമേ കോടതി എതിരഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയുള്ളൂ. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനയിൽ 30 (1) വകുപ്പനുസരിച്ച് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള അവകാശത്തെ ബാധിക്കുമെന്നും തന്നിമിത്തം ന്യൂനപക്ഷസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ വകുപ്പുകൾ അ

പ്രബലങ്ങളായിരിക്കുമെന്നാണ് സുപ്രീംകോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഇത്രയും രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ മാനേജർവിഭാഗം തങ്ങൾ ഒരു മഹാവിജയം കൈക്കലാക്കിയെന്നു നാടാകെ പ്രഘോഷണം നടത്തി. പക്ഷെ വാസ്തവമെന്താണ്? മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പടയ്ക്കിറങ്ങിയ കത്തോലിക്കാ മാനേജരന്മാരുടെ ഏറ്റവും വലിയ എഴുപ്പ്, പബ്ളിക്സർവീസ് കമ്മീഷനെക്കൊണ്ട് ലിസ്റ്റു തയ്യാറാക്കിക്കുവാനും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു മറ്റും നേരിട്ട ശമ്പളം കൊടുക്കുവാനും അവരുടെ സർവീസിന് ന്യായമായ പരിരക്ഷനൽകുവാനും ഉള്ള വകുപ്പുകളോടായിരുന്നു. മതസ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്കൂളുകൾ ഏതടിയന്തിരാവസ്ഥയിലും ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഏറ്റെടുക്കലിനെച്ചൊല്ലി അത്രയൊന്നും പരാതിപ്പെടാൻ കാരണമില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം. ഡെൽഹിയിലും കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിന്റെ സന്നിധിയിലും ഊന്നിപ്പറയുമായിരുന്നത് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ കുതിരകയറുന്നു എന്നതു മാത്രമാണ്. അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിക്കുന്നതിൽ തോന്നിയവാസത്തിനു സൗകര്യംവേണം, ഗ്രാൻറ് ബിൽ 'ക്യാഷ്' ചെയ്ത് പണം വാങ്ങി ശമ്പളം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ തട്ടിപ്പും വെട്ടിപ്പും നടത്താൻ സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം എന്നൊക്കെയുള്ള സാമ്പത്തിക കാര്യവിവരമുള്ള മനുഷ്യരുടെമുമ്പിൽ എങ്ങിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും? മാനേജർവിഭാഗം ഈ ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സുപ്രീംകോടതിയെ അഭയംപ്രാപിച്ചത്. കോടതിയാണെങ്കിൽ ധനസഹായമെല്ലാം ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു വാങ്ങണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിയമനാദികാര്യങ്ങളെ സാമ്പത്തിച്ച് ബില്ലിൽ കൊള്ളിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചേതീത്രം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് പറഞ്ഞുകൂട്ടുന്നത്. ബിൽ

നടപ്പായാൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യം അറബിക്കടലിൽ താഴും എന്നുള്ള പ്രചാരവേലത്തും രക്ഷകിട്ടിയില്ല സുപ്രീംകോടതിയിൽ.

എന്താണീ ന്യൂനപക്ഷം?

ഇതൊക്കെ പോകട്ടെ. ഭരണഘടനയിലെ 30 (1) വകുപ്പിന്റെ കീഴിൽ ദേശസാൽക്കരണ നടപടികളിൽനിന്നും മോചനം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ള സ്ത്രീകളാണോ കേരളത്തിൽ കൃസ്ത്യൻ മാനേജ്‌മെന്റുകൾ നടത്തിപ്പാക്കുന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാം? ആണെന്നാണ് കൃസ്ത്യൻ മാനേജ്‌മെന്റുകളുടെ പിടിവാദം. പക്ഷെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ആ വാദം അംഗീകരിച്ചില്ല. കേരളത്തിൽ കൃസ്ത്യാനികളും, മുസ്ലീങ്ങളും മറ്റും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ആ സമുദായങ്ങളുടെ വകയായി നടത്തുന്ന ഏതു സ്ത്രീയും ന്യൂനപക്ഷ സ്ത്രീയായി കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം എന്ന വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ സുപ്രീം കോടതി? ഇല്ല; തീർച്ചയായുമില്ല. അങ്ങനെ ഒരുഭിപ്രായം തീർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തുള്ള ഏതു സ്ത്രീയും ഒരു ന്യൂനപക്ഷക്കാരന്റെ മാനേജ്‌മെന്റിൽ ആയിപ്പോയാൽ ന്യൂനപക്ഷ സ്ത്രീയായെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അമ്മാതിരിയുള്ള ഒരു വസ്തിത്തമുണ്ടോ സുപ്രീംകോടതി പറയുന്നു! ന്യൂനപക്ഷ സ്ത്രീ ഇന്നതായിരിക്കണമെന്നതിനെപ്പറ്റി ചില സൂചനകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട് സുപ്രീംകോടതി. ന്യൂനസമുദായത്തിലെ കുട്ടികളാണ് നൂറുശതമാനവുമെങ്കിൽ സ്ത്രീ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റേതാകാം. കുറഞ്ഞൊരു ശതമാനം കുട്ടികൾ അന്യസമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണെങ്കിൽപ്പോലും ന്യൂനപക്ഷസ്ത്രീയായി നിലനില്ക്കും ആ സ്ത്രീയ്ക്ക്. ഏതാണ്ട് ഈ രീതിയിലാണ് സുപ്രീംകോടതി ന്യൂനപക്ഷ സ്ത്രീയെപ്പറ്റി കഷ്ടിച്ചൊന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അതെങ്ങിനെയുമാരിക്കട്ടെ. ന്യൂനപക്ഷ സ്ത്രീയായാലും അല്ലെങ്കിലും ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽ

വരുന്നത് താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലാണെന്ന് സുപ്രീംകോർട്ടിന് നല്ലപോലെ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1. ആഗ്നോ ഇന്ത്യൻ സ്കൂളുകൾ

ആഗ്നോ ഇന്ത്യൻ സ്കൂളുകൾ, ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ സ്കൂളുകളാണ്. കേരളത്തിൽ എട്ടോ പത്തോ കാണാം അമ്മാതിരി സ്കൂളുകൾ. അവയ്ക്ക് ഭരണഘടന അനുസരിച്ചതന്നെ ഇത്രകാലത്തേയ്ക്ക് ഇന്നതോതിൽ ധനസഹായം ചെയ്തുകൊള്ളണം എന്നുണ്ട്. ഏറെനേരം വകുപ്പുകൾ അവയ്ക്ക് ബാധകമായിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതോതിൽ ധനസഹായം കിട്ടണം എന്ന നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആഗ്നോ-ഇന്ത്യൻ സ്കൂളുകളും ബില്ലിലെ മറ്റുവകുപ്പുകൾക്കെല്ലാം വിധേയമായിക്കൊള്ളണം.

2. അംഗീകൃത സ്കൂളുകൾ (Recognised School)

ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കായാലും ഭൂരിപക്ഷങ്ങൾക്കായാലും നടത്താവുന്നവയാണ് അംഗീകൃത സ്കൂളുകൾ. ധനസഹായം ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു വാങ്ങരുതെന്നുള്ളത് ഒരു നിശ്ചിത പരിധിയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് ഫീസ് ഈടാക്കാം അമ്മാതിരി സ്കൂളുകൾക്ക്. അവയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷന്റെ ലിസ്റ്റിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമെന്നില്ല. അവർക്കുള്ള ശമ്പളം അവരുടെ മാനേജ്മെന്റുതമ്മിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഉടമ്പടി അനുസരിച്ച് കൊടുത്താൽ മതിയാകും. കൃസ്ത്യാനികൾക്കും മറ്റും ഭരണഘടനയിലെ 30 (1) വകുപ്പിന്റെ തണലിൽ സാമുദായിക-സാംസ്കാരിക താല്പര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുവാൻ സ്കൂളുകൾ നടത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടുവോളം സൗകര്യം കൊടുക്കുന്ന ഒന്നാണ് അംഗീകൃത സ്കൂൾ. ആ സ്കൂളിലെ പാഠക്രമത്തിൽ ഗവൺമെന്റ്

അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പാഠപരിപാടി അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് നിദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതകൾ ഉള്ളവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളൂ.

3. സാധാരണരീതിയിലുള്ള പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ.

വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിലുള്ള പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ എല്ലാംതന്നെ ഇത്തരമാണ്. അവ ന്യൂനപക്ഷക്കാരുടേതാകാം, ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടേതാകാം. ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് ശമ്പളഗ്രാന്റും മെയിൻറനൻസ് ഗ്രാന്റും വാങ്ങി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിപാടി അനുസരിച്ച് സമുദായഭേദമില്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ചേർത്ത് നടത്തിയാൽ സാധാരണരീതിയിലുള്ള സ്കൂളുകളായി. കൃസ്ത്യാനികളാണ് അവയുടെ മാനേജ്മെന്റ് വഹിക്കുന്നത് എന്നുള്ള ന്യായത്താൽ അവ ന്യൂനപക്ഷ സ്കൂളുകളാകണമെന്നില്ല. ആണെന്ന് വല്ലവരും വാദിച്ചാൽതന്നെയും അവ ഇന്നു നടക്കുന്ന രീതിയിൽ സക്കാരിൽനിന്നുള്ള എല്ലാത്തരം സഹായങ്ങളും വാങ്ങുന്നകാലത്തോളം യഥാർത്ഥത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷ സ്കൂളുകളല്ല. മാനേജ്മെന്റ് ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ കയ്യിലാണെന്നു വെച്ച് അവയൊന്നും ഏറ്റെടുത്തുകൂടാ എന്നാണെങ്കിൽ അതൊരു കോടതി തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഒരു സംഗതി സമ്മതിക്കാം. ഇന്നു കൃസ്ത്യാൻ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള സ്കൂളുകൾ സാമുദായിക താല്പര്യം സാരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്കൂൾ സമയത്തിനു മുമ്പോ പിമ്പോ മതപാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുവ ന്യൂനപക്ഷ സ്കൂളുകൾ ആകുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റിനു വിരോധമില്ല. നിയമം നടപ്പായാൽ ഇതേവരെ നടന്നതുപോലെയുള്ള മതപാരങ്ങൾക്ക് ആ സ്കൂളുകളിൽ സൗകര്യം കിട്ടും. നിയമമോ ഗവൺമെന്റോ അതിനെ തടയുകയില്ല. പക്ഷെ, ഇത് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള സ്കൂളുകൾക്കു മാത്രമല്ല എല്ലാ

പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾക്കു അവകാശപ്പെടാവുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്.

4. വിഭാഗീയ സ്കൂളുകൾ (Denominational Schools)

പരമാർത്ഥത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക താല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾ വിഭാഗീയ സ്കൂളുകളായിരിക്കണം. ഇന്ത്യയിൽ “സെവൻത് ലേ അഡ്വൻറിസ്റ്റ്സ്” നടത്തിപ്പോരുന്ന സ്കൂളുകളെല്ലാം വിഭാഗീയ സ്കൂളുകളാണ്. കേരളത്തിൽ, കൊട്ടാരക്കര, അവരുടെ വക ഒരു ഹൈസ്കൂളുണ്ട്. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും “കത്തോലിക്കാ സ്കൂളുകൾ” എന്ന് പേരിൽ നടത്തുന്നവയെല്ലാം വിഭാഗീയ സ്കൂളുകളാണ്. ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് അവയ്ക്ക് ധനസഹായമില്ല. അവയിൽ അനുസരിക്കുന്ന പാഠപദ്ധതി അവയുടെ അധികൃതന്മാർ തയ്യാറാക്കിയതായിരിക്കും. ഗവൺമെന്റിന് യുക്തമായി തോന്നിയാൽ ആ പാഠപദ്ധതി അംഗീകരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അംഗീകരിയ്ക്കാതിരിക്കാം. പാഠപദ്ധതിയും മറ്റും ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വിഭാഗീയ സ്കൂളുകൾ അംഗീകൃത സ്കൂളുകളുടെ ഫലം ചെയ്യും.

ഇവിടെ പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകളുടെ കീഴിലുള്ള സ്കൂളുകൾ എല്ലാത്തന്നെ മൂന്നാമത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. കൃസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സ്കൂളുകളെ അംഗീകൃത സ്കൂളുകളായോ വിഭാഗീയ സ്കൂളുകളായോ മാറ്റാവുന്നതാണ്. അതിനൊന്നും നിയമം തടസ്സമാവുകയില്ല. അദ്ധ്യാപക നിയമാദികാര്യങ്ങളിൽ തികച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങിനെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന സ്കൂളുകൾക്ക് ആ സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് കൃസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റ്

കൾ പ്രചാരവേലചെയ്യുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിനു പുറത്തുള്ള ജനങ്ങളെ കല്പി ചൂട്ടി തെറിമരിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്.

രാഷ്ട്രപതിയുടെ അംഗീകാരം

സുപ്രീംകോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ചെളിച്ചത്തിൽ ബിൽ ഭേദഗതിചെയ്ത് അയക്കുവാൻ രാഷ്ട്രപതി 1958 ജൂൺ 28-ാം തീയതി കേരള നിയമസഭയോടു ഗവർണ്ണർ വഴിക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് 1958 നവംബർ 24-ാം തീയതി കൂടിയ നിയമസഭ സമ്മേളനത്തിൽ ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും 1959 ജനുവരി 1-ാം തീയതി ബിൽ തിരിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. ബിൽ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ രൂപത്തിലും പിന്നീട് ഭേദഗതിചെയ്ത രൂപത്തിലും നിയമസഭയിൽ പാസ്സാക്കിയെടുത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ കാൺഗ്രസ്സായാലും പി. എസ്. പി, ആയാലും ലീഗായാലും, പോൾ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല എന്ന സാഹതി വളരെ അത്ഭുതകരമായ ഒന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസബിൽ പ്രക്ഷോഭക്കാരികൾ അവകാശപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ ഉഗ്രമായ എതിർപ്പിനു പാത്രിഭവിച്ചിട്ടും നിയമസഭയ്ക്കകത്ത് അതിനെ ചൊല്ലി ഉണ്ടായ പ്രതിഷേധവും ആക്രമണവും ഒരു പരിധിയ്ക്കപ്പുറം പോവുക ഉണ്ടായില്ല ഒരു ഘട്ടത്തിൽ.

ഭേദഗതി ചെയ്തയച്ച ബിൽ വീണ്ടും അനുമതി കിട്ടാതെ തിരിച്ചു വരുമെന്ന് വിരുദ്ധമതികൾ പലതും ചിർലേർന്നു ചെയ്തുവെങ്കിലും ആ ദുർഭാഗ്യം സാഭവിക്കാതെ ആ ബിൽ 1959 ഫെബ്രുവരി 19-ാം തീയതി രാഷ്ട്രപതിയുടെ അനുമതി സമ്പാദിച്ച് തിരിച്ചുവന്ന് ഗസറ്റ് നോട്ടീഫിക്കേഷനുശേഷം ഒരു ആക്ടായി തീർന്നു.

മന്നത്തിന്റെ പുറപ്പാട്

വിദ്യാഭ്യാസ ബില്ലിന്റെ ചരിത്രം ഇവിടെ മറ്റൊരു ഭാഗം യന്തിലേക്ക് കടക്കാൻ പോവുകയാണ്. 1958-59 സാമ്പ

ത്തികവർഷം അവസാനിക്കാറായപ്പോഴേക്കേ ബിൽ ആക്ടാ
 യിതിർന്നുള്ള. തന്നിമിത്തം 1959-60 ൽ അതിലെ എല്ലാ
 വകുപ്പുകളും നടപ്പാക്കത്തക്കവണ്ണം എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളും
 കാലേക്സി ചെയ്യുവാൻ സമയം പോരാതായി. എന്നിരുന്നാ
 ലും നിയമസഭയുടെ തൊട്ടടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ കഴിയാവു
 ന്നിടത്തോളം വകുപ്പുകൾക്ക് റൂളുകൾ തയ്യാറാക്കി സമർപ്പി
 ക്കുവാൻതന്നെ ഗവൺമെന്റ് തീർച്ചയാക്കി. മലബാർ
 കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ ഭാഗങ്ങളിൽ വെച്ചേറെ നിലവിലി
 രുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ കോഡുകളുടെ വെളിച്ചത്തിലെ റൂളുകൾ
 ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥക
 ൾക്കനുസരണമായി പഴയ റൂളുകൾ പരിശോധിച്ചു തിരുത്തി
 യപ്പോൾ അവയിൽ പലതും തീരെ വിട്ടുകളയേണ്ടിവന്നിട്ടു
 ണ്ട്. പിന്നെയും പുതിയ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് പരി
 ഷ്കരണീയങ്ങളായ കുറെ ഏറെ റൂളുകളും നടപടികളും അ
 വശേഷിച്ചുകാണുകയുണ്ടായി. സക്കാർ മേഖലയിലും സ്വ
 കാരുമേഖലയിലും ഉള്ള സ്കൂളുകൾക്ക് നിയമത്തിലെ മിക്കവ
 കുപ്പികളും ഒന്നുപോലെ ബാധകമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് ആ
 സംശയഗ്രസ്ഥങ്ങളായ റൂളുകളും നടപടികളും ഭരിക്കുന്നപാട്ടി
 യുടെമാത്രം ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്മേൽ വിട്ടുകളയുകയോ തിരു
 ത്തുകളയോ ചെയ്യുന്നതല്ല ഉത്തമമെന്നും നിയമസഭയിൽ അവ
 യെപ്പറ്റി പൊന്തിവരുന്ന വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വെ
 ലിച്ചത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ഭേദപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യു
 ന്നതാവും നല്ല നടപടിയെന്നും കരുതുകയാൽ പ്രഥമപരിശോ
 ധനത്തുശേഷം തയ്യാറായി കിട്ടിയ റൂളുകളെല്ലാം ബഡ്ജറ്റ്
 വിമർശനത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഗസറ്റിൽ പ്രസി
 ഡീകരിക്കുകയും നിയമസഭയിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അത്ര ആയപ്പോഴേക്കും വീണ്ടും പ്രക്ഷോഭണമായി.
 അതിന്റെ സൂത്രധാരന്മാർ പഴവർതന്നെ. പക്ഷെ അടവാ

നമാറിയിരിക്കുന്നു. ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകാലത്ത് അതിന് അനുകൂലമായി പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ. മന്നം ഇത്തവണ കത്തോലിക്കാ മാനേജർമാരുടെഭാഗം പിടിച്ചു പ്രക്ഷോഭം നയിക്കാൻ കോപ്പിട്ടിരിക്കുകയാണ്. കഴിയാവുന്നേടത്തോളം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ അടച്ചിടുക എന്നതാണ് മന്നത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ഒന്നാമദ്ധ്യം. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നത് പുട്ടിയിടാതെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾ പിക്ക്കറുചെയ്യാനും അടപ്പിക്കുക എന്നതാണത്രേ. ഇതിനെപ്പറ്റി നാടാകെ കോലാഹലമായിരിക്കുന്നു. ഇതോടൊന്നിച്ച് മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്, സ്കൂൾ അടപ്പും അതോടൊന്നിച്ചാദിക്കുന്ന സമരവുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ പിൻവലിപ്പിച്ചേ ഇരിക്കൂ എന്ന്. ദിവസം കഴിയുംതോറും പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ നിറം മാറി മാറി വരുന്നില്ലേ എന്നു സാധ്യമുണ്ട്. ഏതായാലും അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു നിങ്ങളുടേ വിവരണം ഇവിടെ അത്രതന്നെ പ്രസക്തമല്ലായ്കയാൽ അധികം പറയുന്നില്ല. മന്നത്തിന്റെയും മറ്റും പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കുവെച്ചാൽ കാര്യം തേട്ടിതേട്ടിവന്നു. അതു മറ്റൊന്നുമല്ല; സംവരണത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. പൊതു മേഖലയിലും സ്വകാര്യ മേഖലയിലുമായി കൊല്ലാതോറും നിയമിക്കേണ്ടിവരുന്ന അനേകായിരക്കണക്കിന് അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്ക് അവ അർഹിക്കുന്ന പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ പാസ്സാക്കിയ ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം. നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്ന നിയമത്തിലെ പതിനൊന്നാം വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സംവരണം പരിഗണനീയമായിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. മന്നവും മറ്റും ഉയർന്ന സമുദായക്കാരെ പ്രക്ഷോഭത്തിനായി ഇളക്കിവിട്ടത് സംവരണം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടകാലം വൈകി എന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ്.

ഈ പ്രസ്താവന വീണ്ടും വീണ്ടും വന്നപ്പോൾ പിന്നോക്കസമുദായക്കാരെല്ലാം ഇളകിവശായി. അവർ സംവരണം നിവർത്തിയേ പഠനം എന്നടിക്കുകയും അതിനെചൊല്ലി മഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രസാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സംവരണത്തിന്റെപേരിൽ ഒരു സമുദായ സംഘർഷംതന്നെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

പതിനൊന്നാം വകുപ്പ്

റൂളുകൾ ചർച്ചയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ പുതിയ കാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ച് കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നു തോന്നിയ മാറ്റങ്ങളെല്ലാം ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിക്കുകതന്നെയായി. പൗരസ്വാതന്ത്ര്യപരമായി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കിട്ടാനുചയ്യപ്പെട്ട അധികാരങ്ങളൊക്കെത്തന്നെയും ഭേദഗതി ചെയ്യാനായി. റൂളുകളിൽ വകവെച്ചുകൊടുത്തു. ഒടുവിൽ ഏറ്റവും തീവ്രമായ വിവാദത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചത് പതിനൊന്നാം വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റൂളാണ്. പ്രതിപക്ഷത്തുനിന്നുണ്ടായ നിർദ്ദേശങ്ങളെക്കൂടി വകയിരുത്തിക്കൊണ്ട് മാനേജർമാർക്ക് പരമാവധി സൗകര്യം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതിലേക്ക് പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷൻ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് ഗവൺമെന്റുഭാഗത്തുനിന്ന് പതിനൊന്നാംവകുപ്പിന്റെ റൂളുകൾ ഭേദപ്പെടുത്തി പാസ്സാക്കിയെടുത്തിട്ടുള്ളത്. പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്ക് കിട്ടാനുചയ്യപ്പെട്ട വിതത്തിൽ യാതൊരു വെട്ടിക്കുറവും വരാത്തതരത്തിൽ പതിനൊന്നാംവകുപ്പ് പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ എന്തു വിട്ടുവീഴ്ചയൊന്നും തയ്യാറായിരിക്കുമെന്ന് റൂൾ പാസ്സാക്കിയെടുത്ത അവസരത്തിൽ വീണ്ടുംവീണ്ടും ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉറപ്പുനൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ മാനേജർമാർ പ്രത്യേകിച്ചു കത്തോലിക്കാ വൈദിക

അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് എതിരാണ്. അവർക്ക് ഒന്നാമതായിവേണ്ടത് അദ്ധ്യാപകനിയമനത്തിൽ പഴയമാതിരി താനോന്നിത്തമുള്ള ഒരു 'ബ്ലാക്ക് ചെക്ക്' കിട്ടണമെന്നതാണ്. അങ്ങിനെ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കത്തോലിക്കരുടെ സ്കൂളുകൾ കത്തോലിക്കാ സ്കൂളുകളായിരിക്കുകയില്ല എന്നും മതവും പള്ളിയുമെല്ലാം തന്നിമിത്തം അപകടത്തിലായിപ്പോകുമെന്നുമാണ് അവരുടെ വാദം. ഈ വാദത്തിന് സാരമായ കാബൊന്നമില്ല. കത്തോലിക്കർ ഇത്രയുംകാലമായി നടത്തിപ്പോരുന്ന സ്കൂളുകളിലെല്ലാം കത്തോലിക്കരാണ് അദ്ധ്യാപകന്മാർ? അല്ല; നിശ്ചയമായും അല്ല. ആ സ്കൂളുകളിൽ പെരുമാറിപ്പോന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ സത്യം അറിയും. കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള സ്കൂളുകളിൽ ഒരു നല്ലവിഭാഗം കന്യാകുമാരികളുടെ വകയാണ്. ആ സ്കൂളുകളിൽ കന്യാസ്ത്രീകളെ അദ്ധ്യാപികമാരായി വയ്ക്കണം എന്നുള്ള നിർബന്ധം മെത്രാന്മാർക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താന്മാർക്കും ഉണ്ട്. കന്യാസ്ത്രീകളല്ലാത്തവരെ നിയമിക്കുകയാണെങ്കിൽ മിക്കപ്പോഴും താല്ക്കാലികമായിട്ടേ നിയമിക്കാറുള്ളൂ. യോഗ്യതയുള്ള കന്യാസ്ത്രീകൾ വന്നെത്തിപ്പോയോ ആ "താല്ക്കാലിക്കാരെ" ഉടനെ ഇറക്കിവിടുകയായി. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അഥവാ ദുസ്വാതന്ത്ര്യം ആകട്ടെ നടപ്പായാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു അവർ ഭയമുണ്ട്. കന്യാസ്ത്രീകളുടെ നേതൃത്വത്തിലല്ലാതെ കത്തോലിക്കരുടെ വകയായിട്ടുള്ള സ്കൂളുകളിൽ കത്തോലിക്കാ അൽമേനികളെ നിയമിക്കണമെന്നു വല്ല നിർബന്ധവുമുണ്ടോ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക്? ഇന്നേവരെ കണ്ടെടത്തോളം ഇല്ല. ഒറ്റക്കും തൊറ്റക്കും വല്ല സ്കൂളുകളിലും ആ പ്രതം പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടാവാം. പൊതുവേ അങ്ങിനെയാണില്ല. ഫിന്റക്കൾ പ്രത്യേകിച്ചു ബ്രാഹ്മണരും നായന്മാരും, കത്തോലിക്കരുടെ സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യാപകരായി നിയമിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. പല സ്കൂളു

കളിലും അക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാപകർക്കാണ് മാനേജ്‌മെന്റിൽ സ്വാധീനമുള്ളത്. അവൈദികരായ കത്തോലിക്കരെ അദ്ധ്യാപകരാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വൈദികമാനേജ്‌മെന്റുകൾക്ക് ഉത്സാഹം കുറവാണ്. ഒരുപക്ഷേ അസ്സാദികൾ “കാനോന കളെ” പിടിച്ചുപോലും (cannon of the catholic church) അവകാശവാദം ചെയ്തേക്കാം എന്നുള്ള ഭയം വൈദികമാനേജ്‌മെന്റുകൾക്കുണ്ടാകാം. അതെന്നായാലും ശരി, പൊതുവേ കത്തോലിക്കരുടെ വകയായുള്ള സ്കൂളുകളിൽ കത്തോലിക്കരെമാത്രം അദ്ധ്യാപകരായി നിയമിച്ചു അന്തരീക്ഷം നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിനു ബാധകമായിത്തീരാ പബ്ളിക്ക് സർവീസ് കമ്മീഷന്റെ ലിസ്റ്റിൽനിന്ന് വേണം നിയമനം നടത്താൻ എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയെന്നും, കത്തോലിക്കാ മാനേജ്‌മെന്റുകൾക്കുവേണ്ടി, മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ വാദിക്കുന്നതിൽ കാമ്പൊന്നു നമില്ല. തങ്ങൾക്കു നിയമിക്കണമെന്നുള്ളവരെ അപ്പപ്പോൾ ട്രെയിനിംഗിനയപ്പിച്ചു ലിസ്റ്റിൽ കൊള്ളിക്കാൻ സാധാരണഗതിയിൽ മാനേജ്‌മെന്റുകൾക്കു പ്രയാസം ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല. പിന്നെതുകൊണ്ട് തിരുസഭാനേതാക്കന്മാർ പതിനൊന്നാംവകുപ്പിനെതിരായി വാദിക്കുന്നു? തങ്ങൾക്കുതോന്നുപോലെ ആളുകളെ നിയമിക്കുകയും ആവശ്യമെന്നുവരുമ്പോൾ ആ നിയമിച്ചവരെത്തന്നെ അടിച്ചു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുക—ആ മഹത്തായ ഈശ്വരശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള മൗലികാവകാശം തടയപ്പെട്ടുപോകുന്നതിലാകാം അവർക്കു ഭയം.

തിരുസഭയുടെ തന്ത്രപരമായ പ്രക്ഷോഭം

മേലിൽ നിയമിക്കേണ്ടിവരുന്ന അദ്ധ്യാപകരെക്കെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായിപ്പോയെങ്കിലോ—അതാണ് തിരുസഭാധികൃതന്മാരുടെ മറ്റൊരു ഭയം. ഭാവിതലമുറയിൽ അദ്ധ്യാപകരാകാൻ വരുന്നവരെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളാക്കാനോ അ

ല്ലാതാക്കാനോ കേരള വിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിന് കഴിവില്ല. സ്കൂളുകളിലും കാളേജുകളിൽനിന്നും പാസ്സായിവരുന്ന യുവ തീയുവാക്കന്മാരിൽ അറിയു വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് വന്നേ ജ്ഞാവുന്ന മാനസിക പരിവർത്തനങ്ങളെ നിരോധിക്കുവാൻ ആക്കിക്കൊണ്ടാവും? അത്തരം പ്രവണതകൾ കണ്ടാൽ അ ഭയാപകന്മാരെ ഇറക്കിവിടുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്നാണോ തിരുസഭാനേതാക്കന്മാരുടെ വാദം? ആ വാദം ഒരു ഗവൺമെന്റിന് അംഗീകരിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അംഗീകരിച്ച് നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള പാഠ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത അഭയാപകരുടെ പേരിൽ നടപടിയെടുക്കാം. അതിൽ കവിഞ്ഞു അനുവദിക്കാൻ വയ്യ. സ്കൂളിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത പലപല സാഗതികളെക്കുറിച്ചും ഈ രാജ്യത്തെ പൗരന്മാരെന്ന നിലയിൽ അഭയാപകന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടാകാം. അതിന്നവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലേ? മാനേജ്‌മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായമാണോ സിലബസ്സിന്റെ നാലതിന്തിരുള്ളിൽനിന്നു പഠിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന അഭയാപകന്മാർക്കെല്ലാം അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രബുദ്ധതയുടെ മാനദണ്ഡം? അതാണ് മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പൊതു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സ്വീകാര്യമാവുകയില്ല എന്നു തീർത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭ വിജ്ഞാനത്തിനു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പരിമിതികൾക്കു വിധേയമായിവേണം വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുവാൻ എന്നാണു വാദമെങ്കിൽ അംഗീകൃത സ്കൂളുകളോ, വിഭാഗീയ സ്കൂളുകളോ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. പൊതുവജനാവതിനിന്ന് ധനസഹായം വാങ്ങി നടത്തുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പൊതുവിജ്ഞാനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷമേ അനുവദനീയമാകൂ. പൊതുവിദ്യാലയത്തിന്റെയും വിഭാഗീയ വിദ്യാലയത്തിന്റെയും നേട്ട

ങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൈക്കലാക്കാനുള്ള തന്ത്രപരമായ പ്രക്ഷോഭണമാണ് കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ—തന്ത്രപരമായ പ്രക്ഷോഭണം—അതിരാളിച്ചുകിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ ഇനിയെങ്കിലും ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാം. ജനങ്ങൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലെ അൽമേനികളെക്കൂടി വിവക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. വാസ്താവത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ പാവപ്പെട്ട കത്തോലിക്കർ പറയത്തക്ക നേട്ടത്തിനൊന്നും സാധ്യതയില്ലാത്ത ഒരു രംഗത്തു് വൈദിക നേതൃത്വത്തിന്റെ അധികാരം പിന്നെയും പിന്നെയും അപ്പുബന്ധമിട്ടുറപ്പിക്കാനുള്ള സമരമാണ് വിദ്യാലയനിയന്ത്രണപരമായി ഗവൺമെന്റുകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന നയ്യാമിക നടപടികൾക്കെതിരായി തിരുസഭാധികൃതന്മാർ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്ന്, കത്തോലിക്കാ സ്കൂളുകളിൽനിന്ന് കണ്ണീരും കയ്യുമായി ഇറങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ള അനേകശതം പാവങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെങ്കിലും ഓർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പതിനായിരക്കണക്കിനു കത്തോലിക്കരെ ബലി അർപ്പിച്ചു നേടേണ്ട ദൈവകാര്യമൊന്നും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കത്തോലിക്കർക്കില്ല. കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലവും പള്ളികളിലെ പാവനാന്തരീക്ഷവും, തിരുക്കുഞ്ച പരിശീലനവും സൺദേ സ്കൂളുവഴി സൗജാതമാക്കാവുന്നതിലും കവിഞ്ഞ ഒരു സാംസ്കാരികപക്ഷപാതം കത്തോലിക്കാ ബാലികാബാലന്മാർക്കുവാക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായം. കൃസ്തുദേവൻ അത്രതന്നെയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. സത്യധർമ്മാദികൾ നിഷ്കൃഷ്ടമായി പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൃസ്തീയജീവിതം—അതാണ് കൃസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം. “അന്നന്നത്തെ അപ്പം ഞങ്ങൾക്കു തരിക” എന്നുള്ള ഒരൊറ്റ പ്രാർത്ഥനയിന്മേൽ അടിയുറച്ചുനിൽക്കുന്ന കൃസ്തുധർമ്മത്തിന്റെ കാഹളവാദകന്മാർ, സ്കൂളുകൾ അടച്ചിട്ട്

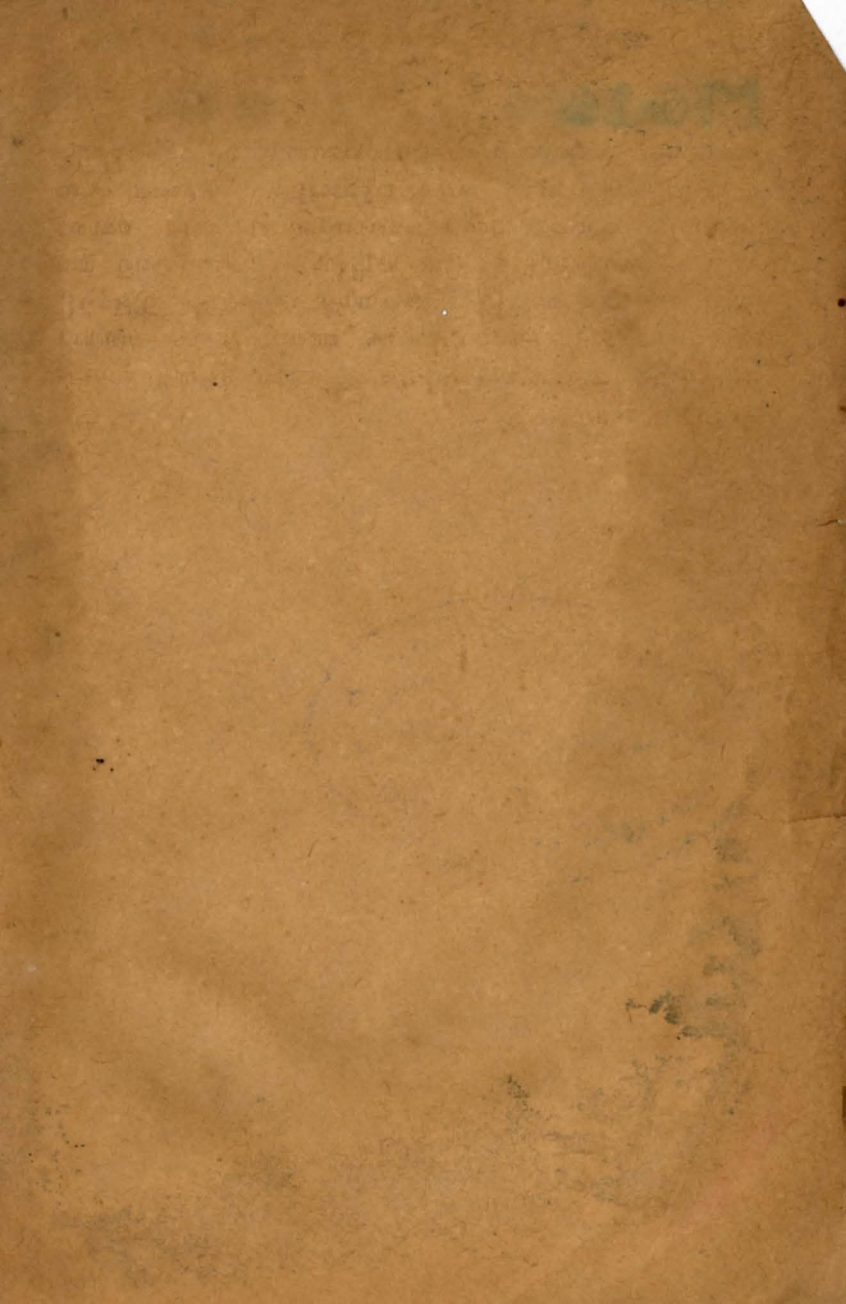
സമരം സംഘടിപ്പിച്ച് കുറവടിരാഷ്ട്രീയം പ്രയോഗിച്ച് രാജ്യത്തിലെ നേതൃത്വം പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ കത്തോലിക്കരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണെന്നേ പറയാനുള്ളൂ.

മനവും മെത്രാന്മാരും

ശ്രീ. മന്നത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനം മെത്രാന്മാരുടേയും മെത്രാപ്പോലീത്താന്മാരുടേയും താല്പര്യത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ തന്നെയുള്ളതാണോ? ആണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നിയമനത്തിൽ നായർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞുപോകും എന്നു പറഞ്ഞാണ് ആരംഭിച്ചതെന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹം പ്രസ്ഥാനത്തെ ഇന്നുകൊണ്ടെത്തിച്ചത് തനി രാഷ്ട്രീയത്തിലാണ്. വിദ്യാഭ്യാസരാഗത്തും കാർഷികരാഗത്തും വ്യവസായരാഗത്തും മെല്ലാം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കാൻ ഉതകുംവണ്ണം പുതിയപുതിയ നിയമങ്ങളും നടപടികളും കൊണ്ടുവരുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റിനെത്തന്നെ കടപുഴക്കി എറിയണം എന്നാണ് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം. ഈ മാറ്റത്തിൽ അന്ത്യതപ്പെടാനില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹവും അനുയായികളും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തിന് എതിരായുള്ള ഒരു ഭരണനീതിക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയാണെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. താൻ ജനിച്ച കാലത്തിനുശേഷം ലോകം എത്രമാത്രം മുന്നോട്ടു പോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത അദ്ദേഹത്തിന് ഇത്തരം രാഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ ബദ്ധപ്പാടുണ്ടാകാം. ഏതാണ്ട് അതേ രാഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾക്കു പകരം ദൈവതന്ത്രവാദന്റെ പ്രതിനിധികൾ രാജ്യഭാരം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു ദശയെ ഇന്നും സ്വപ്നം കാണുന്നവരാണ് തിരുസഭാധികൃതന്മാരായ തിരുമേനിമാർ. അപ്പോൾ ഇരു

കക്ഷികളും ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റിനെതിരായി കൈകോർത്തു പിടിച്ചിറങ്ങുന്നതിൽ ഔചിത്യമേയുള്ളൂ. പക്ഷെ, ഒന്നു പറയാം. പ്രബുദ്ധരായ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ഈ പിന്തിരിപ്പൻ പ്രവണതകളെ മനസ്സറിഞ്ഞു. പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയില്ല; നിശ്ചയം. സ്കൂളുടേതു് ഈ രാജ്യത്തു് സാംസ്കാരിക അധഃപതനം വരുത്തി വയ്ക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിപാടികളേയും അവർ എതിർത്തുതോല്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

M616

712

